



EESTLASED – Jumala või paganarahvas?



UUS ÄRKAMINE EESTIS? Vestlus teoloog Peter Nordbergiga



MAAILMA KUULSAIM RAAMAT: 7 soovitud Piibliga alustamiseks



ARMASTUSES POLE VÄGIVALDA! Kas tervenemine on võimalik?



SÕDA IISRAELIS: Räägime Israeli ajaloost ja infosõjast



KÕIK TEED EI VIIGI TAEVASSE? Teoloog Arne Hiobiga igavikust



KÕIK ALGAS JOOGAST: 9 kuud võitlust deemonitega



KOOLIKIUSUST FOTOGRAAFIANI: Victoria-Raahel Võsu lugu





Signe Helemaa

Eestlased - pagana- või Jumala rahvas?

Kas sa oled mõelnud, mis on eestlaseks olemise ja meie riigi mõte? Kuidas käia selle rahvana meile antud ajahetkes ja anda pärand edasi järglastele?

Alates ärkamisajast 19. sajandi keskel kuni tänaseni otsivad ärksamad pead ikka ja jälle eestluse tuuma ja tulevikuperspektiivi. Üks kuulsamaid eestikeelseid lauseid läbi aegade kuulub vaimulik Jakob Hurdale: „Kui me ei saa suureks rahvaarvult, peame saama suureks vaimult!” Ajal, kui eestlast rahvusena veel ei olnud, kandis tema oma südames julget nägemust ühest väikesest haritud rahvast, kes teistega võrdväärsena valitseb vabana oma maad. Hurda jaoks tähendas haridus eelkõige vaimulikku, südame tarkust, millele rajatakse kõik muu kõlbeline ja intellektuaalne teadmine. Eestluse küsimus oli tema jaoks eelkõige usuline, ilma selleta ei olnud tema meelest rahval tõelist tulevikku. Selle julge usumehe sõnastatud visioon muutis eestlaste rahvuslikku enesemääratlust, andes märgatava panuse rahvusliku ärkamise arengusse.

Üks suurimaid revolutsionääre maailma ajaloos, mees nimega Paulus, väitis, et on üks ja ainus Jumal, kes on seadnud rahvastele ettemääratud ajad ja nende asukohtade piirid. Huvitav mõte – riikide ajaloo ja geograafia määrab lõplikult Jumal, mitte poliitilised süsteemid. Igale rahvale määratud saatuse on Looja kontrolli all. Aga mis siis on meie ülesanne Eesti riigi ja rahvana (või ükskõik kellena)? Kas maistel riikidel võib olla ka sügavam eksistentsiaalne eesmärk, mille peale me iga päev ei mõtle? Sealsamas lauses ütleb ta oma kuulajatele, et Jumal on seadnud inimkonnale „ettemääratud ajad ja nende asukohtade piirid, et nad otsiksid Jumalat ... kuigi tema küll ei ole kaugel ühestki meist, sest tema sees meie elame ja liigume ja oleme,” (Apostlite teod 17:26–28).

Kreeka filosoofiast läbi imbunud meeste jaoks, kes Ateena Areopaagil tookord seda sõnumit kuulasid, oli see võõrastav ja vastuvõtmatu jamps. Valida rikkalikust jumalate nimistust välja vaid üks tundub samaväärse teona, kui piirduda bufeelauas vaid ühe toiduvalikuga. Selline mõtteviis ei ole võõras ka tänapäeva Eesti inimesele. Jumalate rohkusest saab aimu kasvõi sellest, kui vaadata „terviseklubide”, tervendusseansside, retiriitide, joogaklubide jms populaarsuse tabelit. Sageli võib kohata väidet, et igaühel on vabadus valida endale meelepärane jumal, sest kõik teed viivad lõppeks ikka ju samasse kohta.

Kas kõik usundid juhatavad ikka inimese sama Jumalani, ükskõik, kuidas keegi seda enese jaoks defineerib? Kristlaste pühakiri Piibel ei samasta Jumalat kui universumi loojat mitte ühegi teise jumalaga, Tema on kõige algus ja kõige lõpp. Tema mitte ei külasta meie maailma, vaid iga meie hingetõmme tuleb Jumalalt. Isegi kui me pole sellest teadlikud, elame ikka Jumala armust.

Eesti riigile on antud võimalus eksisteerida võrdväärsena teiste riikide kõrval. See aeg ei ole olnud kuigi pikk, samuti ei tea me ka seda, mis ootab meid ees. Küll aga on Jumal andnud selgelt teada, mida Ta täna meilt ootab – et me otsiksime Teda kogu südamest! See tähendab jumalakartliku ja õiglase ühiskonna ehitamist, iga inimese väärtustamist ning Jumala armastamist kogu oma südame ja mõistusega. Selline rahvas võib saada vaimult tõeliselt suureks, olles kaitstud, õnnistatud ja õnnistuseks ka teistele! Miks ei võiks see olla Eestimaa saatuse?

Sooovin igale lugejale Jumala õnnistust!

Helina-Diana Helmdorf
Taevas TV7 kanali juht

Mul oli tugev vaimne rõhumistunne, eriti peas.

Helistasin palvesaatesse „Suur palveõhtu” ja palusin palvetuge. Saates palvetati kõikide palvesoovide eest ja ka nende eest, mis saates ette ei loetud. Hommikul ärgates olin sellest rõhumisest täielikult vaba!

Tänu Jeesusele!

Maarja Arukülast

Olen 33-aastane naine, kes hetkel elab Mehhikos. Mul on nii hea meel näha, et Eestis on ärkamine ja ma olen niivõrd tänulik TV7 ja „Suure palveõhtu” saate eest. Nii südantsoojendav on kuulda palveid ja Jumala sõna eesti keeles. Sain päästetud aasta aega tagasi Mehhikos. Jumal tõmbas mind välja nõiakunstist, New Age'i praktikatest, joogast, valedest. Ma lihtsalt tahan Jumalat selle eest tänada. Mu elu on radikaalselt muutunud ja olen vabanenud sõltuvustest, needustest. Mul on uus elu. Jumal on kõikvõimas!

Kätlin Mehhikost

„Suur palveõhtu” Jeesuse verest oli väga, väga hea ja vajalik. Saate lõpus julgustati veel kord küsima Jumala käest neid võtmeid olukordades, kus enam ei tea, kuidas või mida paluda.

Kohe, kui saade lõppes, palusime abikaasaga selle eest, ja vastus tuli välkkiirelt, nii selge ja kinnitav! Ütleks, et nii kiiret palvevastust ei olegi usuelus kogenud!

Raik ja Marika Nõvalt



KUIDAS NÄHA TV7?



- Elisa,
- Telia,
- STV,
- Telseti,
- Uue Programmi,
- Levikomi digivõrkudest
- Veebilehelt: tv7.ee
- TV7 mobiilirakendusest

TAEVAS TV7

TAEVAS TV7

Laadi alla uuenenud mobiilirakendus!



Laadi alla App Store'ist

Hankige teenusest Google Play

MEISTRI TÖÖKOJAS

Mehelik töökoda, muhedad saatejuhid ja erinevad mehed jagamas avameelselt oma elulisi lugusid – see on Meistri töökoda. Vaata ja kuula, kui võimsalt Jumal kui Meister on meeste elu lihvinud! Vestlusi külalistega juhivad Karl Känd ja Vaido Palmik.



Vaata saateid reedeti kell 20.00, erandina kuu kolmandal nädalal kell 18.00!

KÜLALISED MEILT JA MUJALT

Saatesari, milles huvitavad külalised maailma erinevatest paikadest jagavad oma põnevatest tegemistest, kuhu Jumal on neid kutsunud. Uusimad osad tulevad pianist ja MTÜ Saara Tütred juhi Sinikka Holma-Peetsi (Soome) ja harrastusarheoloog Viveka Ponteniga (Rootsi).



Vaata saateid alates 6. märtsist, kolmapäeviti kell 19!

ELUKAARE LÖPUS

Väärikas vananemine Eluringikeskuses

Saatesarja raames külastame erinevaid kristlikke ühinguid, uurime nende käekäiku, saame osa nende igapäevaelust. 2023. aastal külastas TV7 Tartu Eluringikeskust. See kaasaegne kristlik hooldekodu on justkui helendav majakas hooldekodude maastikul, pakku- des inimese elukaare lõpus tõeliselt väarikat, personaalset ja inimlikku hooldusteenust.



Vaata saadet 10. märtsil kell 20.00 või hiljem arhiivist!

VABADUS TRELLIDE TAGA

Vanglakaplaanat 100

2024. aasta märtsis tähistab Eesti vanglakaplaanat 100. aastapäeva. Koostöös Justiitsministeeriumiga valmib sel puhul 8-osaline saatesari, kus arutleme koos põnevate külalistega, milline nägi välja evangeelne töö vanglates läbi Eesti Vabariigi iseseisvusperioodi. Oma tööst räägivad vanglakaplanid, ametnikud ning kuuleme ka endiste vangide tunnistusi.



Vaata saateid märts-aprill, neljapäeviti kell 19.30!

AVASTA RIKKALIKKU SISU JÄRGMISTEL TEEMADEL:

abielu ja perekond, tervenemine ja imed, vaimne sõjapidamine, vaimne tervis, Piibli uurimine, palve, kogudused, ülistusmuusika, inimeste lood, apologetika, ärkamine, Iisrael, kasvamine Kristuses, pühad, noored, lapsed, uus vaimsus. Vaata kindlasti ka TV7 soovitusi!

Vaata lähemalt: tv7.ee/arhiiv





Kõik algas joogast

Caroline Lepikut intervjueris Annika Kuusk

Caroline Lepik on noor naine, kes otsis pikemat aega lahendust ärevusele ja paanikahoogudele. Paraku viisid tema otsingud uue vaimsuse praktikateni. Nimelt algas spirituaalne teekond süütuna näivast joogast, kuid jõudis väga tumedate võitlusteni vaimumaailmas. Kuidas ta lõpuks jõudis tõelise vabaduse ja rahuni?

Oled väga noor, kuid ometi kogenud rohkem vaimumaailma kui enamik sinust vanemaid inimesi. Kuidas jõudsid uue vaimsuseni?

Ma arvan, et seal on mitmeid põhjuseid. Esiteks olin selles eas, kus tahtsin kõike proovida ja tahtsin ka kuhugi kuuluda. Kuna meie klassis oli see populaarne teema ja ka üks meie õpetajatest oli sellega väga tugevalt seotud, siis tundus ka mulle loogiline sellega tegeleda. Näiteks ladus õpetaja soovijatele tarokaarte ning meie klass huvitus nii joogast, meditatsioonist kui ka kristallidest.

Ausalt öeldes ei teadnud ma ka ise päris kõike, millega tegelesin. Mõnikord jäin enda õpetajaga pärast tunde ja siis me tegelesime igasuguste vaimsete asjadega, näiteks ta läks mu „sisse” ja ütles täpselt,

mida ma tunnen, mis minuga toimub ja mida tegema peaksin. Samamoodi käisin ka enda „teise mina” otsingutel.

Kuna see spirituaalne teekond sai alguse koroona ajal, siis Youtube’ist leidsin erinevaid joogaharjutusi ja meditatsioone, mis tundusid head, sest olin terve elu võidelnud paanikahoogudega, mis võisid kesta tunde. Need harjutused õpetasid, kuidas saavutada enda üle kontroll ning tundus, et sellel hetkel oli sellest abi. Ka perearst soovitas seda, sest see pidi aitama mõtteid korrastada.

Missugune oli sinu arvamus kristlastest? Mille põhjal see kujunes?

Ma olin kirikust teadlik ja lapsena isegi käisin mõnikord pühapäevakoolis, kuid sellega kõik piirdus. Ühtegi kristlast ma otse-

selt ei tundnud, seega ma ei osanud isegi kristluse vastu huvi tunda või mõelda, et minust saab üksipäev kristlane.

Millal hakkasid aimama, et jooga ja meditatsioon ei ole süütu asi?

Ma tegelesin umbes pool aastat sellega (seega õnneks üsna vähe), kuid huvi minna sügavamale hakkas minus meelelt kasvama. Tundub, et see oligi hetk, mil Jumal sekkus. Nimelt kohtusin ühe endise koolikaaslasega, kes rääkis, et ta käib kirikus. Sel ajal mind see teema huvitas, sest ma tahtsin teada, mida nad kirikus teevad. Seetõttu läksingi temaga kaasa. Ma käisin umbes paar kuud teenistustel niisama vaatamas, kuid samal ajal tegelesin teiste vaimsete praktikatega. Ühel õhtul mediteerides üritasin taas end tühendada nädala muredest, kuid see võttis äkitselt ootamatu pöörde. Mu tuba läks külmaks ja hakkasin justkui lämbuma. Minu esimene mõte oli palvetada, kuid palvet alustades hakkasin lakkamatult värisema, nii et ma ei saanud rääkida ja vaevu suutsin liikuda. Veidi aega hiljem sain taas liigutada ja helistasin sõbrannale, kes mind kirikusse kutsus. Kui olin talle kõik ära rääkinud, siis ta selgitas mulle, miks see võis juhtuda ja mis tegelikult meditatsioon endast kujutab. Ma julgen öelda, et vägagi raske on mitte-

ristlasel aru saada, mida jooga ja meditatsioon täpsemalt tähendavad. Minulgi polnud õrna aimu, mis vaimsus selle kõige taga tegelikult on.

Mis tagajärjed sellel kõigel sinu jaoks olid?

Minu jaoks olid need tagajärjed kahjuks väga karmid. Olin avanud saatanale ukse enda sisse. Ma lõpetasin kohe, kui sain aru, mida kujutavad endast jooga ja meditatsioon tegelikkuses. Ühel ööl taipasin esimest korda, et toimub midagi imelikku. Tegin silmad lahti ja nägin, et keegi seisis minu voodi juures. Ma ei saanud aru, mis või kes see on ning uinusin taas. Järgmisel ööl juhtus sama asi. Ma sain aru, et see ei ole mitte mingi vari, vaid keegi seisab minu toas. Ma pugesis teki alla peitu ja lootsin, et see on uni, kuid need asjad kordusid ja läksid hullemaks. Mõni öö ma ärkasin täiesti higisena üles, mõnikord hakkasin lihtsalt keset ööd karjuma. Mõni öö magas ema minu toas, sest mul oli tohutu hirm.

Mõnikord olin mitmeid öid magamata. Kõige hirmsam öö oli siis, kui mu toast kostusid hääled (ukse krigin, vee tilkumine laest).

Ma mäletan, et nutsin ja palvetasin terve öö. Üks päev tulin koolist koju ja mu tuba oli sassi aetud, kuigi olin viimane, kes lahkus, ja esimene, kes tuli. Mu toas hakkasid toimuma paranormaalsed asjad.

Läks üsna palju aega, kuni vabanesid lõplikult deemonlikest rünnakutest, rõhumi- sest ja hirmudest. Miks see võitlus võis nii raske olla?

Eks täpset vastust teab ainult Jumal ja kunagi tahaks isegi seda Temalt küsida, miks ma pidin üheksa kuud nende deemonitega võitlema. Samas kogesin sellel ajal suurt vaimulikku kasvu – lugesin viis korda päevas Piiblit ning õppisin selgeks kirjakohtad, mida öösiti kasutada. Ma sain endale keeltes palvetamise annu, millega võimsalt palvetada ja deemonid ära ajada.

Kui ma loen enda päevikut, siis mõtlen küll tagasi vaadates, et see tüdruk tõesti õppis Jumalat tundma ja koges Teda erilisel moel. Ma kogen siiani Jumalat, aga ma mäletan veel seda tunnet raske võitluse ajal, kui Jumal hakkas rääkima, nii et ma kuulsin Teda täpselt samamoodi, nagu oleks inime- mene samas ruumis rääkinud. Ma ei näinud Teda, aga ma kuulsin Tema sõnu tae- vast. Need olid kõige erilisemad päevad, kui Jumal minuga rääkis! Usun, et Jumal kas- vatas mind selle läbi palju ja mu lugu ehk avab mõne inimese silmad või vähemalt paneb mõtlema ja uurima, mis on erine- vate deemonlike praktikate taga.

Missugune on suurim erinevus New Age’i ja Jeesuse järgija puhul? Kas su lähedased tajusid ka muutust?

Kindlasti nägid nad muutust mu elustiis- lis. Kui käis võitlus vaimumaailmaga, siis mu mittekristlasest ema sai küll aru, mis toimus, ja isagi tajus, et midagi toimub.

Joogat peetakse kasulikuks võimlemi- seks. Ometi räägivad hindu gurud, et pole joogat ilma hinduismiga ja hinduismi ilma joogata ehk tegemist pole lihtsalt võimlemisega, vaid selgelt vaimse prak- tikaga. Samas on lääne ühiskonnas püü- tud joogat teisiti esitleda. Kas mõni joo-

gastiil võib olla kuidagi vähem vaimne?

Jooga on oma olemuselt siiski selgelt seotud vaimumaailmaga. Näiteks „jooga” sõna tuleneb sanskritikeelsest sõnast „yuj”, mis tähendab ühinemist oma keha, meele, hinge ja suure kõikjalviibiva energiaga. Kindlasti tekib tugev vaimne sidumine siis, kui hakatakse tegelema süvitsi kindlate stiilidega. Samas mõnikord tundub joogatund „lihtsa venitamisena”, kuigi tegelikult on see juba ukse avamine vaimumaailmas. Kui hakkad kuulama ja süvenema, mida joogatreener räägib, peaksid aru saama, et lisaks füüsilisele sisaldab see ka spirituaalset poolt.

Miks on jooga ja meditatsioon Eestis nii populaarsed?

Tänapäeval soovivad seda paljud arstid. Joogat ja meditatsiooni kasutatakse vaimsete probleemide ravimiseks. Jooga võib tunduda inimesele väga erilise vahendina ja selline uudsus võib olla põnev. Inimesed, kes sellega tegelevad, on hea jutuga ja nad usuvad kindlameelselt selle süütusse headusesse. Seega on ka teistel lihtne selle efektiivsusesse uskuda.

Meditatsioon on mõiste, mida kasutatakse tänapäeval peamiselt idamaistes religioonides. Siiski kutsub Piibel üles mitmetes kohtades mõtisklema, juurdlema ehk mediteerima Jumala Sõna ja Tema imetegude üle. Miks on see kardinaalselt erinev uue vaimsuse mediteerimisest?

Ma mediteerin selle üle, mida Jumala Sõna ütleb, mida ma Piiblist loen, aga mitte seda, mida ma tahan. Ma tean, kelle poole ma pöördun – oma Jumala, Jeesuse.

Mis on sinu sõnum neile, kes täna veel otsivad rõõmu- ja rahutunnet praktika-



Signe Helemaa

test, mis avavad uksi deemonlikele vaimolenditele?

Kui otsid midagi, siis otsi Jumala juurest, sest sealt võid leida seda, mida sa otsid! Uuri enne selle kohta, millega tegelema hakkad. Jooga ja meditatsioon pole nii ohutud, kui arvad. Tule astu kirikust läbi ja küsi samu küsimusi ka kirikus! ●

Uue vaimsuse näol on tegemist sünkretistliku seguga erinevatest idamaise päritoluga religioossetest õpetustest ja praktikatest, mis on omakorda kokku põimitud killukestega loodusrahvaste tavadest, psühholoogiast, alternatiivmeditsiinist ja teadusmütoloogiast. Selle harrastaja selekteerib enda kogemustele ja tunnetusele sobivad õpetused ja praktikad. Kristlikust perspektiivist on tegemist eksiõpetusega, mida Pühakiri on ühemõtteliselt hukka mõistnud.

Jooga on pärit sanskritikeelsest väljendist *yoga* (‘ike, side’) ja *yug* (‘ühendamata’), viidates selle õpetuse vaimu, emotsioone ja keha ühendavale potentsiaalile. Jooga on pärit Vana-India kultuurist ja sellel on sügavad juured nii hinduismis kui ka budismis. Eesmärk on lihvida keha ja meele treenimise kaudu oma käitumist, hoiakuid ja mõtlemist, kuni ületatakse maine teadvus seisund, saavutatakse kestab tasakaal ja jõutakse lõpuks virgumisseisundi ehk nirvaanani.

Meditatsiooni praktikaid on ka traditsioonilistes religioonides, nagu näiteks kristluses, hinduismis ja budismis. Uue vaimsuse meditatsiooni eesmärgiks võib olla lihtsalt meelte tühjenemine, jumaliku olendi, energia või kõiksusega üheks saamine, armastuse tunnetamine, valgustatuse saavutamine, selgeltnägemine, kanaldamine, hingerännakud või suhtlemine vaimolenditega.

Kanaldamise praktiseerijad usuvad, et on võimalik võtta vastu informatsiooni mittemateriaalsetest allikatest ning anda seda „kanalina” edasi materiaalses maailmas. Sel moel usutakse end olevat võimeline saama infot kõrgematelt vaimolenditelt, jumalatelt, siit ilmast lahkunud suurtelt gurudelt ja surnuvaimudelt, tulnukatelt või ka lihtsalt mitteisikuliselt kosmiliselt tarkuselt.

Kasutatud allikad:

Reet Hiimäe. 2019. *Usundid ja vaimsed õpetused Eestis*. Tallinn: Varrak

Mida teha, kui oled deemonliku rünnaku all?

- Kui oled uuestisündinud kristlane, siis tea, et sul on meelevald siduda kinni deemonid.** Palveta julgelt vabastust Jeesuse nimel! Luuka 9:1 on öeldud, et Jeesus andis oma jüngritele väe ja meelevald kõigi kurjade vaimude üle ja meelevald haigusi ravida ning läkitas nad kuulutama Jumala riiki ja parandama haigeid.
- Kui tunned, et sa pole veel vaimulikult tugev, siis kutsu appi mõni kogenud kristlane, kes aitab sind vaimse sõjapidamisega.**
- Kui tegemist on tugevamate deemonlike rünnakutega, siis otsi abi näiteks tervikliku tervenemise teenistustelt või mõnelt kristlaselt, kellel on rohkem kogemusi kurjade vaimude väljaajamisega.** Vaata lähemalt: tervenemine.ee

Saatesoovitused:

tv7.ee/uus-vaimsus-ja-teised-eksiopetused
tv7.ee/vaimne-sojapidamine

PARIMAD KINGITUSED TV7 E-POEST!

- KRISTLIK KIRJANDUS
- SÜDAMLIKUD LASTERAAMATUD
- ERILISED MEENED JA RIIDED
- CD-D JA DVD-D

IGA OSTUGA TOETAD TELEKANALI TÖÖD!

TV7 *prod*
pood.tv7.ee

TEEKOND koolikiusust fotograafiani



Väiksest peale on Victoria-Raahel Võsu elu loomulik osa olnud usk. Kuigi ta on pärit kristlikust perest, kerkis tal teismeeas esile küsimus, kas see on päriselt tema või ta pere usk. Läbi raskete eluperioodide ja ebatavalise allika jõudis ta tagasi kristlaste kogukonda, kus leidis kirjeldamatu rõõmu elust koos Jumalaga ja anni, mille kaudu ka teiste rõõmuhetki jäädvustada – fotograafia.

Kristo Toots, Kaarel Purde

Juba lapsepõlves kogesid üht ime. Kuidas Jumal Su pimesoole operatsiooni sekkus?

Pikka aega ei teatud, mis mul viga on. Kui avastati pimesooleprobleem, siis oli ellujäämine minutite küsimus. Praegu on mul viieaastane õde, vaatan teda ja mõtlen, et olin toona sama vana. Kuigi teadliku otsuse Jeesust järgida tegin juba kolmeaastaselt, siis arvan, et selle operatsiooni ajal kogesin esimest korda Jumalat, olin Temast teadlik. Mäletan, kuidas narkoosist ärgates tundsin, et appikene, olengi elus. Tegin silmad lahti ainult tänu sellele, et Jumal tõi mind sellest läbi.

Siiski muutusid Sa ühel eluperioodil usu suhtes leigeaks. Milles see väljendus ja millised asjaolud selleni viisid?

Arvan, et põhirolli mängis keskkond ja mind ümbritsevad inimesed. Mul ei olnud kristlastest sõpru ja mulle tundus, et kirikus käivad ainult vanad inimesed. Tundsin, nagu oleksin ainus noor, kes Jumalat usub. Kindlasti survestasid mind ka klassikaaslased. Põhikoolis ma vist ei õelnudki kellelegi, et mu isa on pastor. Kui mu isa sai selle kiriku pastoriks, mis oli mu kooli kõrval, siis lootsin klassikaaslastega koolist koju kõndides, et nad nalja pärast ei lähe kiriku infotahvli lugema. Seal oleksid nad näinud mu isa nime. Hakkasin vaadata, kas saan elada nii, et mul pole otsest suhet Jumalaga, kuigi endiselt uskusin, et Ta on olemas.

Rolli mängis ka koolikiusamine. Minu klass oli pisike, ainult üheksa tüdrukut, kellest mina olin kõige noorem. Kui viiendas

klassis tuli meie klassi uus tüdruk, siis nad kõik hakkasid kokku hoidma, kuid mind jäeti sealt mingil põhjusel välja. Eks mind oli kerge kõrvale lükata ka, sest ma ei julgenud midagi vastu öelda. Selline käitumine tekitas hüljatustunde, mille mõju avaldub mu arvates alateadlikult tänapäevani.

Millised võtmesündmused või -isikud Sind tagasi Jumala juurde juhtisid?

Tagasi usu juurde tulin kindlasti tänu gümnaasiumisse minekule. Mul on varasemalt olnud üsna raske uue keskkonnaga kohaneda. Uues koolis aga tekkis mul konflikt õpetajaga, mis viis mind täiesti rõõpast välja. Ma olin mentaalselt nii keerulises olukorras, et ma ei suutnud enam kooli uksestki sisse minna. Ma ei osanud seda olukorda lahendada.

Samal ajal kutsus üks mu endine klassivend mind 3D koguduse kogukonda, kus ta ise oli natuke aega käinud. Irooniline oli see, et just tema oli nooremamana mind koolis kiusanud, mistõttu olin natuke skeptiline. Samal ajal ma aga tõesti tundsin, et see on kui viimane õlekõrs. Kogukonnas olles sain aru, et olen õiges kohas. Jumal tegi kõige selle keskel võimsalt tööd ning ma jõudsin lõpuks tagasi kogudusse.

Kuidas Sinu uuendatud suhe Jumalaga muutis Su igapäeva elu ja suhteid?

Igapäeva elu muutus kindlasti. Mul tekkis kirjeldamatu elurõõm ja lootusetunne, mis oli kooliraskuste tõttu ära kadunud. Suhe Jumalaga muutis ka teie suhteid väga palju. Varem ma ei tahtnud eriti rääkida, et olen kristlane. Vahel keegi ikka küsis, miks ma

usun, aga siis ma ei osanud sellele vastust anda. Kogukonnas leidsin endale aga kristlastest noored, kellega koos Jumalas kasvada. Endised suhted jäid kõik selja taha. Nüüd on ka olukord usuküsimustega naljakalt vastupidi pöördunud – inimesed ei julge küsida, sest arvavad, et usk on nii isiklik asi. Mina aga hea meelega räägiksin ja vastaksin, pigem leian ise võimaluse, kuidas teistele oma usust rääkida.

Jumal õpetas koolikogemuse abil seda, et olukordi saab näha teistsuguste silmadega. Kui kellelegi tehakse liiga, siis ma olen esimene, kes tahab sellesse sekkuda. Kuna olen ise midagi sarnast läbi elanud, siis ma ei taha, et keegi teine sedasama kogeks. Oma nooremate õdede käest küsin alati, kas nende suhted koolis või trennis on teistega ikka head – et nemad ei peaks kiusamist kogema.

Mõistsin ka, et prioriteedid peavad paigas olema. Kui Jumal on esikohal, siis Piibel ütleb, et sellele lisandub ka kõik muu. Kui asjad muutuvad keeruliseks, siis tuleb vaadata, kas Jumal on ikka see vundament, mille peale oma elu ehitad. Täna on mu suurim eeskuju kristlasena mu isa, kelle nimi on siiani kiriku infotahvilil. Olen saanud Jumalat nii palju kogeda tema kaudu. Olen näinud, kuidas Jumal kasutab teda nii mehe, kristlase, pastori, aga minu jaoks kõige rohkem ka isana. Suuresti tänu tema ja ema palvetele olen täna oma usuga just selles paigas.

Fotograafia on Su kirg. Kuidas sai sellest Su elukutse? Kui oluline tööriist on fotograafia jumalariigi töös?

Kogudus ja suhted kristlastega mängisid olulist rolli selles, et ma üldse fotograafia juurde jõudsin. Kuigi huvi selle vastu algas varajases teismeeas, kui tegin oma telefoniga pilte ja mõtlesin, et küll on äge

dad pildid, siis tõeline areng algas siis, kui sain tagasi kogudusse tulles oma kristlasest sõbralt laenata katsetamiseks kaamera. Mu huvi pandi koguduses tähele ja nii sain võimaluse hakata suveüritusi pildistama. Ma tegelikult ei teadnud tol ajal kaamera seadetest absoluutselt mitte midagi – lihtsalt pildistasin ja laadisin töötlemata fotosid üles nii, et ma midagi ei muutnud. Ühe hea sõbra õhutusel ostsin juba oma esimesed kaamerad – seega kogudus ja suhted kristlastega mängisid kindlasti rolli selles, et ma jõudsin fotograafiani.

Mind on fotograafia juures alati võlunud see, et pildile saab püüda mingi emotsiooni, mida võib-olla kunagi enam uuesti läbi elada ei saa. Tööriistana on see tänapäeval päris oluline viis, kuidas kogudust pidevalt pildis hoida, sest infovahetus toimub peamiselt sotsiaalmeedias ja kodulehtedel. Visuaal loob ikkagi pildi, mis kutsub inimest tulema kogudusse ka siis, kui tal puudub sellega varasem kokkupuude.

Milliseid õppetunnid oled sa nendest kogemustest kaasa võtnud?

Jumal on kasvatanud minus väga palju kannatlikkust ja õpetanud, et usaldaksin Teda. See ongi minu jaoks võib-olla kõige raskem olnud. Tahaksin kõike enda kontrolli all hoida. Olen näinud ka seda, kuidas kõik ümbritsev sind mõjutab ja kujundab. Kool, kus käisin, ja sõbrad, kes olid mu ümber, panid mind ikkagi mõtlema sellele, kas üldse uskuda ning seda tunnistada, sest võisin sattuda kiusamise ohvriks. Jumal aga on tervendanud ja tervendanud neid lapsepõlves tekkinud hüljatustunde haavasid. Viimase viie ja poole aastaga olen õppinud ära selle, et kui asjad kisivad kehvaks, siis tuleb vaadata, kas ma olen Jumalas rajatud. Tema on minu kindel alus. Tema tahab olla meie elus esikohal. ●

Liitu Plussmeedia tiimiga!

Kui tahad luua ägedat ja noortepärast kristlikku sisu - sotsiaalmeedia, podcastid, videod ja artiklid, siis võta meiega ühendust ja õpime koos!



KIRJUTA MEILE!



Vaata: tv7.ee/noored

Kelle tahtmine sündigu?

Ahti Kaera

Enamik meist on vähemalt kord elus kuulnud Piibli kõige kuulsamat palvet, mis on ka selle ajalehe tagaküljel. Meie Isa palve on tegelikult ainult väike osa jutust, mida Jeesus ühe mäe otsast suurele rahvamasile rääkis.

Kõige räägitu hulgas mainis Ta ka seda, et palvetades pole tarvis lobiseda, kuna meie sõnaohtrus pole põhjus, miks Jumal meid kuulda võtab. Seejärel soovitas Ta palvet, mida tunneme Meie Isa palvena.

Kuigi see palve sisaldab kõige muu hulgas soovialdust, et Jumal varustaks meid vajaminevaga, on see paljuski siiski kinnitamine, et oleme Temast huvitatud, oleme valmis jätkama oma tahtmised tagaplaanile ja tahame pühendada aega selleks, et mõista Tema tahtmist. Jumal ei suru oma soove meile peale, vaid ootab kannatlikult, et me ise nende vastu huvi tunneksime.

Need on üsna julged sõnad: „Olgu ma sinu kätes, sinu tahtmine sündigu!” Sageli arvatakse, et Jumal ajab meie eest kõik asjad korda ja külvab meid mugava eluga üle. Jumala kõige suurem tahtmine on meid enda juurde tagasi saada, sest Ta on meid loonud ja Ta armastab meid sügavalt. Oleme kõik tegelased ühes suures loos, kus sündmused alles rulluvad lahti. Piiblist saab

lugeda, kuidas see lugu algas ja kuhu kahe tuhande aasta taguseks ajaks välja jõudis. Sealt edasi on lugu muudkui jätkunud, ja teeb seda praegugi.

Jumalaga seonduv ei ole tegelikult väga keeruline saladus ja igaüks saab teha ise valiku, kas ta tahab olla Jumalaga n-ö samas paadis või mitte. Jumal tõesti armastab iga ühte, aga Tema armastus ei aktsepteeri kõiki meie tegusid. Kui meie valikud viivad meid Jumalast eemale, siis Ta vaatab seda kurbussega pealt, aga ei sekku väevõimuga, ammugi mitte meelituste või muu trikkidega.

Sinu riik tulgu ja minu tahtmine sündigu?

Paljud küll pöörduvad Jumala poole mitmesuguste palvetega, käivad võib-olla ka püüdliselt (või vahel) kirikus, aga Jumal ei ole nende palvetele vastanud. Õigemini nad arvavad, et ei ole vastust saanud, sest neile lihtsalt ei meeldi vastus „ei” või „mitte praegu”. Kui Jumalale läheneda kui paganlikule jumalusele, siis on pettumus kiire tulema. Ta ei ole kohustatud meie palvetele vastama viisil, kuidas meie ette kujutame. Ta ei teegi seda, kui see läheb vastuollu Tema tahtmisega, milleks on eelkõige meiega sügava ja tähendusriikka isikliku suhte kujundamine.

Sageli on kosta palveid, kus Jumalalt tahetakse üht, teist ja kolmandat asja. Anna-anna-anna! Sinu riik küll tulgu, aga sündima peab **minu** tahtmine! See ei ole ju Meie Isa palve sisu. Tegelikult igatseb Jumal ka meilt midagi saada – Ta tahab meie tähelepanu ja armastust. Piiblis on selle suhte ilmestamiseks kasutatud pruudi ja peigmehe võrdpilti. Millist pruuti peigmees hoiab ja kõige heaga üle külvab? Kas sellist, kes teda palavalt armastab ega taha hetkegi ilma peigmeheeta olla, või sellist, kes tuleb kohale ainult siis, kui on midagi peigmehe käest saada vaja? Jumal tahab olla palavalt armastatud peigmees, mitte see, kellelt alailma tahetakse ühte, teist ja kolmandat.

Kuidas tunda rohkem Jumala vastu huvi?

Meie Isa palve on tegelikkuses vaid väike osa kogu jutust, mida Jeesus ühe mäe otsast rääkis – sest tol ajal ju helivõimendust ja videopilti ei olnud ning kõnelejad pidid olema teistest kõrgemal, et kõik soovijad näeksid ja kuuleksid. Jeesuse juttu tuli kuulama suur rahvamas, tuhanded, kui mitte kümned tuhanded inimesed. Loe ka sina läbi Matteuse evangeeliumist pärit mäejutlus (Mt 5:1–7:29) ning edasi juba kogu Matteuse evangeelium. Uuri lähemalt veebilehelt: www.piibliseletus.ee/maejutlus.



Piibel tervikuna on mõeldud valdavalt selleks, et saaksime Jumalast ja Tema tegutsemisest aru. Jumala mõistmiseks on vaja lugeda erinevaid tekste, mis avavad meile sama teema erinevast vaatenurgast. Sestap ongi Piiblis nii ajalugu, konkreetseid juhiseid, luulet kui ka jutustusi ning ühelt inimeselt teisele saadetud kirju. Iga teksti tuleb osata lugeda õige pilguga. Luulevormis esitatud võrdpilte ei saa võtta sõnasõnaliste juhistena. Samuti ei saa konkreetsetesse juhistesse suhtuda nii, et neid võib tõlgendada mitut moodi.

Kõik Piibli tekstid moodustavad terviku, mida ei ole võimalik mõista, kui sa loed Piiblit üksikute lausete kaupa ning nupid sealt enda jaoks ainult meelepärast välja. Piibli kohta küll öeldakse, et see on nagu raamatukogu, aga sellega tutvumine ei tähenda kindlasti seda, et valime Piiblist lugemiseks vaid mõne raamatu ning ülejäänuid isegi ei vaata. ●

7 lihtsat soovitusi, kuidas hakata esimest korda Piiblit lugema

Sellel, mida sa loed, on sulle suur mõju. See mõjutab su mõtteid, arvamusi ja väärtushinnanguid. Kui laseme Jumalal end mõjutada läbi Jeesuse, kes on meie täiuslik eeskujud, siis saame teha elus õigeid valikuid ja pürgida Temale lähemale läbi Piibli. Millest aga Piibli lugemist alustada? Siit leiad seitse soovitusi.

Triinu Pikkmets, Katarina Kaleininkas

1 Alusta lugemist raamatust, mida on kergem mõista. Võiks ju arvata, et õige oleks alustada päris algusest, kuid paratamatult jõuaksid peagi pikkade sugupuude ja seaduste loeteludeni. Need on küll olulised, kuid alustuseks on parem valida midagi lihtsamat. Piibel ei ole päriselt üks raamat, vaid erinevate žanritega teoste kogum, mis jaotatud kaheks osaks – Uus ja Vana Testament. Levinud soovitus on alustada Johannese evangeeliumist, üks neljast evangeeliumi raamatust, mis kõneleb Jeesusest, Tema elust ja õpetustest ning Temast kui inimkonna Päästjast. Teine võimalus on alustada lugemist Psalmidest ehk laulud, mis puudutavad erinevaid olukordi, emotsioone ja sündmusi.

2 Võta Piibli lugemiseks aega. Piibel ei ole lihtsalt raamat, mille saab kiiresti läbi lugeda ja kohe kõik loetu unustada. Kui tahame seda mõista, peab see olema prioriteet, mille jaoks võetakse aega. Nagu iga raamatuga, on oluline kontekst –

millal, kus ja miks need sündmused toimuvad. Täpselt sama kehtib ka Piibliga, aga see nõuab süvenemist, mis omakorda nõuab aega. Kuid see töö on seda väärt, sest Piibel ise kinnitab, et selles peituv rikkus on väärtuslikum kui mistahes maised rikkused.

3 Ära võta liiga suurt ampsu korraga. Alustuseks loe üks peatükk päevas. Pärast lugemist mõtiskle selle üle, mis sulle silma jäi või sind kõnetas. See ei pea olema midagi suurt ja keerukat; peaasi, et õppisid midagi uut. Samuti ära ehmata, kui sa ei mõista kohe kõike. **Piibel on lugudest ja teadmistest tulvil raamat. Alusta ja ole püsiv ning ajapikku õpid kõike, mida vajad.**

4 Palveta. Jumal soovib, et paluksime Tema abi. Palveta, et Jumal avaks sulle oma sõna ning aitaks sul loetut mõista. Evangeeliumites on mitmeid näiteid, kus Jeesus rääkis keeruliste võrdumitega, kuid seletas need hiljem lahti oma jüngritele, sest nad küsisid selle kohta. Samuti aitab palvetamine sul suunata mõtted igapäevastelt toimetustelt Jumalale ning olla valmis Piibli sisusse süvenema.

5 Kuula Piiblit. Leia audiopiibel, mida saad kuulata näiteks jalutades, autoga sõites või kodu koristades. Piiblit kuulates võivad kõrva jääda detailid, mida lugedes ei märganud. Kuulamisel on oluline roll, sest seda, mida inimene kuuleb,

seega saab ta ka analüüsida ja omaks võtta. Eesti keeles saad kuulata tervet Piiblit internetis näiteks Valjala Rahu Vabakoguduse kodulehel (www.rahukogudus.ee).

6 Kasuta abimaterjale. Plaanid ja soovitusused ennetavad küsimust: „Aga mida ma peaksin täna lugema?” Samuti aitavad need püsida määratud järgel, kus varasemalt loetud peatükkide põhjal mõistad järgmisi paremini. Lisaks on olemas erinevad mobiilirakendused ja veebilehed, mille eesmärk on aidata inimestel Piiblit paremini tundma õppida. Siin on ka paar soovitusi:

- Youversion – ingliskeelne piibli-rakendus, mis koondab erinevate keelte tõlkeid ja lugemisplaanide.
- Vennastekoguduse loosungiraamat – igaks päevaks palve ja Piibli lugemis-soovitused eesti keeles, nii paberkandjal kui ka veebis.
- Piibel+ ja Piibel.net – eestikeelsed Piibli mobiilirakendused. Piibel+ on samas ka audiopiibel, mille abil saab otsida märksõna ja kirjakohta järgi.
- „Piibel kaanest kaaneni” – raadiosari, mis aitab piibliteksti sügavamalt uurida. Vaata lähemalt: pkk.piibliseletus.ee

7 Ikka raske? Mida teha, kui kõigest hoolimata muutub lugemine keeruliseks? Küsi Jumalalt abi. **Tema aitab sul**



õppida ja kõigest keerulisest läbi närida. Palveta, pöördu tagasi ka varem kirjeldatud punktide juurde. Kui on keeruline koht, siis kirjuta üles tekkinud küsimused. Alati saab nende kohtade juurde tagasi tulla värske pilgu ja uute teadmistega. Kui leiad Piibli lugemise juures üles rõõmu ja põnevuse, siis mõistad paremini, miks see on maailma enimmüüdud raamat ja kuidas see on muutnud miljardite inimeste elu, ja võib muuta ka sinu elu.

Saatesoovitus:

Häid nõuandeid Piibli lugemiseks saad noortesaate „5Pluss” saateosast „Minu Piibel”. Vaata „5 Pluss”i TV7 arhiivist või Plussmeedia Youtube kanalilt.

Artikkel on valminud koostöös Plussmeedia noortega





Uus ärkamislaine Eestis?

Mitmed prohvetid on ennustanud, et Eestisse jõuab vaimulik ärkamine. Rootsi teoloogiadoktor Peter Nordberg on üks neist, keda Jumal on kõnetanud väga selgelt seoses Eestiga. Seetõttu on ta on sageli külastanud Eestit ja siin teeninud. Mees, kes on näinud Jumala imesid 40 aastat, on täiesti veendunud ja põnevil, et Eestit ootab ees uus ärkamine, mis saab olema lausa eeskujuks teistele Euroopa riikidele.



Teoloog Peter Nordbergi intervjuueeris Annika Kuusk

17-aastaselt kogesite Püha Vaimu vägevust nii võimsal moel ja sellest ajast peale olete olnud tunnistajaks paljudele üleloomulikele Jumala imedele erinevates riikides. Mida olete nende 40 aasta jooksul Jumala kohta õppinud?

Kõik see on olnud elukestev ja pikk teekond. Kasvasin üles kristlikus peres ning nende aastate jooksul nägin paljusid üleloomulikke Püha Vaimu ilminguid, nt kuidas inimesed täitsid Püha Vaimuga, tervenesisid, vaegnägijad said nägijaks, kurjad vaimud lahkusid.

Juba väga varases nooruses kohtusin Jeesusega. See oli väga elumuutev kogemus. Aasta hiljem kutsuti mind koguduse suvelaagrit juhtima ning seal kogesin kõike seda, mida on kirjeldatud evangeeliumites ja Apostlite tegude raamatus. Käisime suvelaagrilistega tänavatel evangeeliumit kuulutamas ja inimeste eest palvetamas. Nägime rohkelt üleloomulikke tervenemisi, seega juba esimestel aastatel koos Jumalaga käies jõudsin väga sügava veendumuseni, et Jeesus ei ole minu jaoks kaugele, vaid Ta on lähedal. Imede kaudu Ta näitab meile, et hoolib meist. Õppisin ka seda, et Jumala dimensioon sai inimkonnale kättesaadavaks läbi Püha Vaimu väljavalamise nelipühapäeval, mil äkitselt kostis taevast tugev tuulehoog ning jüngrid täitsid Püha Vaimuga ning hakkasid rääkima erinevates keeltes, nii et igaüks kuulis neid rääkimas oma emakeelt. Paljud inimesed said ristitud ning tol päeval liitus ligi 3000 inimest jüngritega.

Töötasin noore pastorina Päästearmees ja ühel kevadel anti mulle korraldus kolida uude kohta järgmise paari kuu jooksul. Palusin Jumalat, et Ta mind juhataks ja aitaks uues ülesandes. Ühel päeval Piiblit lugedes ütles Püha Vaim mulle väga selgelt: „Peter, sa lihtsalt puhka minus ja ma teen sulle ukseid lahti.” Mäletan selgelt, kuidas kirjutasin selle oma päevikusse ja tundsin südames rahu, hoidsin seda sõnumit oma südames. Umbes kuu aega hiljem ühel konverentsil kohtusin oma vana tuttavaga, keda ma polnud mitu aastat näinud ja kes ütles: „Peter, see on nüüd imelik, aga Jumal rääkis mulle koosolekul sinust ja ütles sellised sõnad: „Sa lihtsalt puhka

2023. aasta juuli lõpus toimunud kogunemised Järvamaa Kristlikus Keskuses ja mujal üle Eesti süütasid Püha Vaimu ärkamise tule. 31.07–6.08.2023 koguneti Nõmme Baptistikoguduses ja Tallinna Metodisti Kirikus spontaanselt ärkamisteenistustele, mis kandis nime „Ärkame koos”. Pärast seda tuli ka prohvetlikke sõnumeid koosolekute jätkumise kohta. Teine laine 2023. a novembris tõi inimesed kokku Tallinna Metodisti Kirikusse. Kõikidel teenistustel räägiti prohvetiteeringutest, otsiti Jumala ligiolu, ülistati ja palvetati üheskoos. Mitmed inimesed täitsid Püha Vaimuga, Jumal tegi üleloomulikke imesid.

ÄRKAME KOOS

KOOSTÖÖS PETER NORDBERGI JA TERVIKLIKU TERVENEMISE TEENISTUSEGA

Jälgi infot spontaanselt toimuvate teenistuste kohta:
tervenemine.ee/arkame-koos



OTSEÜLEKANDED:



minus ja ma teen sulle ukseid lahti.”” Need olid täpselt need sõnad, mida ma oma päevikusse kirjutasin!

Muidugi oli see üks lugematutest kogemustest, mis aitasid mõista, et kui käid Jumalaga, oled avatud Tema häälele ning kuuletud Talle, siis Ta hakkab sinuga suhtlema. Aastaid tagasi õppisin ka seda, et kui suur usk täidab ruumi, siis muutub Püha Vaimu dimensioon käegakatsutavaks, ja kõik on võimalik! Seepärast peame tegema koostööd Püha Vaimuga, sest me ei ole alati kohe valmis võtma vastu kõike, mis selles dimensioonis leidub. Küll aga saame minna üha sügavamale ja kogeda üha rohkem Püha Vaimu.

Olete korduvalt öelnud, et Teil on Eesti suhtes eriline tunne. Püha Vaimu kaudu näete, et tulemas on ärkamine. Kuidas on Püha Vaim sellest märku andnud?

2023. aasta märtsis sain erakordselt selge sõnumi Jumalalt, kui olin koosolekul koos pastor Mart Metsalaga.

Püha Vaim ütles, et Eestis on potentsiaal sellise ärkamislaine tekkeks, nagu pole varem nähtud ning sellel on võime haarata endaga kaasa kõik uskkonnad.

Suvel algaski suurem Püha Vaimu väljavalamine Eesti erinevates paikades, millega Jumal kinnitas, et selle lainega saab edasi liikuda ning see võib areneda suuremaks.

Jumalal on oma plaanid, aga milline on inimeste roll selles uues, algavas ärkamises?

Ma arvan, et Jumalal on selge strateegia. Kreekakeelses Piiblis on sõna *synergeo*, mis tähendab koostööd Jumalaga. Jumal räägib erinevate inimestega ning küsib, kas oleme valmis Temaga koostööd tegema. Selliselt toimib ka prohvetlik vaimuand – selle eesmärk on valmistada ette Jumala rahvast Tema plaanide jaoks. Meie roll on süvendada ja tugevdada nii isiklikku kui ka ühist sidet Jumalaga.

Ma näen, et Eestis toimub midagi ainulaadset seetõttu, et Eesti ei ole väga suur ning erinevate liikumiste ja koguduste vahel valitseb avatus. Eesti koguduste juhid püüdleavad suurema eesmärgi suunas – nad ei jää kinni ainult enda koguduse projektidesse, vaid näevad asju laiemalt. Enda asjades pole midagi halba, kuid sellest kõrgemal võiks olla igatsus näha suuremat Jumala plaani ja Tema Kuningriigi teostumist. Ärkamisteenistuste kaudu kutsub Jumal meid liituma Tema suurema plaaniga, vastama Tema prohvetlikule üleskutsele tulla kokku kui üks Kristuse ihu. Me peame kutsuma kaasa kõiki ja olema avatud. Samas alati on olnud nii, et Jumal valib mõned inimesed eestvedajaks. Ma näiteks ise pole palunud või öelnud, et peaksin nendel teenistustel kõnelema. Eesti koguduste juhid kutsuvad mind aeg-ajalt tagasi, seega näib, et Jumal on mind lihtsalt valinud täitma mingit rolli.

Ühise palveelu ja erinevate algatuste intensiivistumine peatab lahkeliid ja veenab inimesi, et selle taga on Jumal ning on vaja mõelda, kuidas koos Jumalaga edasi minna. Oluline on palve, Jumala Sõna ilmutused, jumalateenistused, aga ka isiklikud suhted. Kuidas me üksteist kohtleme? Kuidas me üksteisest räägime? Kui palju andestust ja lahkust on meil teineteise suhtes? Jeesus ütles, et kui maailm näeb, et te armastate üksteist, tulevad ka nemad Jumala juurde. (Jh 13:34–35). Ma arvan, et Eestis seda

juba tehakse, ja Jumal muudab seda veelgi elavamaks.

Miks kristlased muudkui uinuvad ja siis jälle ärkavad?

Ka Piiblis joonistub välja omamoodi ärkamise ring. Ma arvan, et meil kõigil võiks olla ärkamise mõtteviis, mida on väljendatud Piiblis kirikutele saadetud seitsmes kirjas ja Ilmutuse raamatu esimestes peatükkides. Ülestõusnud Jeesus ütleb: „Kuid mul on sinu vastu, et sa oled oma esimese armastuse maha jättnud ...” (Ilm 2:4). Peame ärkama justkui selles esimeses armastuses ja innukuses ning sellest lähtuvalt tegutseme edasi. Paraku võtab igapäevaelu suure osa meie tähelepanust endale ning kipume ikkagi leigeks muutuma. Meil ei pruugi alati olla jõudu, et igal ajahetkel hoida Jumalal oma tähelepanu. Seepärast peab kirik kogu aeg rääkima ärkamisest. Me ei saa loota, et ärkamine põhjustab mingeid maagilisi tagajärgi, vaid ärkamine ise on standard, mis ütleb, et tahame näha Jumala parimat, võtta vastu Jumala tõelist armastust ja vabastada seda armastust inimeste sekka võimalikult võimsal viisil.

Teine põhjus, miks peame taas „ärkama”, on see ajahetk, kuhu oleme inimestena loomisloos jõudnud. Paulus kirjutab roomlastele: „Sest loodu ootab pikisilmi Jumala laste ilmsikssaamist” (Rm 8:19). Ma arvan, et oleme selle ajahetkeni jõudnud.

Jumala eesmärk on tuua inimesi tagasi enda juurde. Jumal on see, kes valitseb. Ta on kõigi inimeste Isa ja tõeline Looja. Vanas Testamendis on kirjeldatud sarnast olukorda, kus Jumala rahvas, Iisrael, teenib Jumalat, kuid ülejäänud maailm, paganad, kummardavad teisi jumalaid. Kui inimene ei ole näinud Jumala väge, Tema tõelist olemust, eriti seda, et Ta on nende looja, siis ta ei ole võimeline Jumala olemasolu tunnistama. Ainus asi, mis suudab seda muutust suuremas ulatuses esile kutsuda, ongi ärkamine.

Ärkamine on Püha Vaimu voolamine, rohkem, kui oleme harjunud. Ärkamine vallandub siis, kui Jumala rahvas on Jumala kohaloleku ja armastuse väest nii puudutatud, et suudab hakata seda vastu võtma uuel moel. Igaüks, kes läheb selle vooluga kaasa, justkui tõmmatakse Jumala ligi-olusse. Püha Vaimuga täitumine on justkui ettevalmistusperiood, millele järgneb laiem evangeeliumi levik. Evangeelium ei hakka levima selles pärast, et jookseme tänavatel ringi ja kuulutame evangeeliumit, vaid seetõttu, et kanname endas Jumala ligiolu, mis nakatab teisi inimesi ja tõmbab neid kaasa.

Suvel ja sügisel toimusid Eestis mitmed suured teenistused, mis kandsid nime „Ärkame koos”. Igal öhtul rääkisite pisut

Mitmed kirjeldasid, et kirikusse sisenedes tundsid nad Püha Vaimu tuntavat kohalolu. Paljud kohtusid isiklikult Jeesusega – inimesed said terveks ja vabaks. Ma ütlesin ühele pastoritest: „Ma arvan, et me hakkame lendama,” sest minus oli selline tunne. Tundsin, et Jumal käivitab midagi, mis pole mõeldud ainult ühele paigale või kirikule, vaid kogu Kristuse ihule Eestis.

Huvitav oli ka see, et inimesed ei teinud nende teenistuste kohta erilist teavitustööd, aga justkui Püha Vaimu pasunahäl läks välja Kristuse ihu suunas. Paljud inimesed reageerisid sellele ja tulid kokku igalt poolt, et seda kogeda (esimene teenistus „pandi äkitselt püsti” ainult 10 tunniga, ja saal oli rahvast täis – toimetaja märkus). Mul on kindel teadmine, et esimene Püha Vaimu väljavalamine oli justkui katsejooks või eksam, mille kaudu Jumal küsis, kas soovime sellest osa saada ja näha, mis juhtuma hakkab, kui Püha Vaim võtab juhtimise täielikult üle. Novembris toimunud teenistused



Kuigi tahaksime, et kogu aeg oleks ärkamine, ei suudaks me alati selle hoogu hoida. Vaimses sfääris toimuv liigub justkui lainetena – vahepeal on mõõn ja seejärel tõus –, seda osa ei saa kontrollida. Sellele vaatamata palvetame ärkamise eest, sest see on standard. Ärkamine tähendab, et oleme äratatud armastama Jumalat ja teisi enda ümber.

Viimane ärkamine Eestis käis käsikäes vabanemise ja rahvusliku ärkamisega 90ndatel, olles igati loogiline, sest kirik oli ainus koht, kust sai leida kosutust oma hinge. Tänapäeva globaliseerivas maailmas on Eesti rahvas liikunud pigem idamaiste praktikate suunas, paljudele on kristlus võõras. Kas uue ärkamise käigus murrume uue vaimsuse epi-deemia Eestis?

erineval teemal ja prohveteerisite paljudele. Sajad inimesed kogesid vaimulikku kasvu, tervenesid, vabanesid deemonitest jne. Kas võiksite rääkida, mida Jumal nendel koosolekutel tegi?

Õhk oli Pühast Vaimust väga raske ning ma tundsin, et Jumal on väga lähedal ning inimesed on lummatud. Just seda kogeti Apostlite tegude raamatus kirjeldatud neli-pühapäeval, kui jüngrid ja apostlid kogesid Püha Vaimu väljavalamist ja said suure vae ja rõõmu. Arguse ja kaotustunde asemel tekkis neis julgus ja vaprustunne ning sealt nad läksid edasi tänavatele kuulutama. Nendel ärkamisteenistustel tundsin end nagu apostlid nelipühapäeval – tajusin suurt Püha Vaimu väge, mistõttu oli inimesi väga lihtne teenida.

olid täis küpsust - vahepeal toimus midagi, mis jõudis inimeste südamesse ja Jumal kutsus liikuma uuele tasemele.

Inimesed ikka aeg-ajalt küsivad, kas ärkamine Eestis jätkub. Võimsaid teenistusi kogu aeg ei ole, kuid ma loodan, et midagi tasapisi pinna all pulbitseb ning hakkab ajapikku nagu vulkaan välja purskama. Loodetavasti vabaneb sellega suurem Püha Vaimu väljavalamine. Jumal pole mulle teada andnud, kuidas Eestis see kõik edasi areneb. Kindlasti ei saa Püha Vaimu väljavalamist inimlikult juhtida, sellele saab ainult reageerida.

Osa inimesi kogesid teenistustel deemonitest vabanemist. Paljud pole harjunud selliseid ilminguid pealt nägema, kuid Piibli järgi on see loomulik osa teenimisest. Missugune peaks olema meie hoiak sellistel juhtudel? Kuidas toetada neid,



keda Püha Vaim nii võimsal viisil uuendab ja vabastab?

(Skype'i intervjuu käigus katkeb korra ootamatult heli). Esiteks igat tüüpi ilming on omamoodi test selles mõttes, et Jumal ilmub viisil, mida meie inimlik loogika alati mõistuse abil ei suuda lahendada ning see esitab meile väljakutse, kuna väljub meie kontrolli alt. Jeesus käis ringi ja vabastas inimesi deemonitest ja tervendas üleloomulikult ning ütles: „Sinu patud on andeks antud.” Hiljem hakati Jeesust ekslikult süüdistama selles, et Ta kasutab kurjade vaimude abi, sest ei mõistatud, missuguse meelevallaga Ta imetegusid teeb. Jeesus aga ütleb, et inimeste reaktsioonid Jumala sõnale võivad olla erinevad vastavalt nende valmisolekule ja südame seisundile. Soovitaksin kõigil olla väga ettevaatlik hinnangu andmisega. Me peaksime olema avatud, alandlikud ja valmis kuulama Jumala häält. Muidugi peaksime eristama ümbritsevaid vaimu ja mitte kõike endasse laskma, kuid seejuures me ei tohiks ennatlikult asju hukka mõista.

Teiseks peame mõistma, et kui kuri vaim läheb inimesest välja, siis see on tegelikult väga hea. Mõnikord lahkuvad deemonid vaikselt, kuid vahel dramaatiliselt, kuna ei saa enam varjul olla. Varjatuna saab deemon segamatult „toituda” inimese elust. Kui deemonid saavad avalikuks evangeeliumi kuulutamise ja Kristuse autoriteedi kaudu, siis vahel nad väljuvad dramaatiliselt viisil, sest inimene ei oska oma emotsioone selle protsessi keskel kontrollida. Siiski me ei tohiks selliseid ilminguid karta. Piibel ütleb alati, et Jumalat peab rohkem kartma kui inimest. Kui keegi arvab, et ta ei saa minna mõnele teenistusele, sest nimetatud nähtus võib

temaga juhtuda, siis on tal rohkem kartust inimeste kui Jumala ees. Kui teil on auartus Jumala ees, siis pole oluline, mis juhtub. Te näete seda kui vajalikku kogemust, sest Jumal ei tee teile kunagi haiget.

Me ei tohiks väärkasutada neid võimalusi, mida Jumal pakub. Vastupidi, tahame kaitsta, hoolitseda nende inimeste eest ja kohelda neid suure austuse ja lahkusega, kui midagi säärast juhtub. Me ei taha mitte kunagi anda hinnanguid või mõista inimesi hukka, sest võib-olla just sellel hetkel tegutseb Jumal oma armuga. Võib-olla seisavad teenistusel kolm inimest kõrvuti, kellest ainult ühel avaldub deemon ja ta saab vabaks. Teised kaks on pealtnäha „vagusi”, kuigi neil võivad elus olla suured probleemid. Nii nad jätkavad hingeliselt justkui vanglas, kui samal ajal teine inimene saab vabaks.

(Heli kaob teist korda.) Kas see on juhus, et kui räägime deemonitest, siis midagi juhtub ja ühendus katkeb? (...) Aga kuidas saame tagada, et deemonid inimesest lõplikult lahkuvad?

Meie arusaam sellest asjast on veidi vigane, kui arvame, et deemon tuleb ja võtab üle. Kreekakeelses Uues Testamendis on sõna *daimonízo*, mis tähendab deemonite mõju all olemist. Mõnikord võivad deemonid võtta enda mõju alla suure osa inimese võimetest, mõjutades mitmeid valdkondi tema elus, kuid vahel mõjutavad lihtsalt ühte eluvaldkonda.

See on lai teema, millest võiks palju õpetada. Deemonite puhul sõltub kõik sellest, kui paljudest asjadest on inimene olnud mõjutatud, kui palju valesid lasknud endasse ning samuti võib see sõltuda sel-

lest, milline on inimese vaimne ja emotsionaalne seisund, mis on teinud teda vastuvõtlikuks valedele. Kõige tavalisem vabastamise viis on Jumala sõna vastuvõtmine, mis tuleb kuuldust. Mõnikord paljastub muutust vajav eluvaldkond Jumala tugevas ligiolus.

Vabastuse puhul peame palvetama inimese eest, et murda vaimsed ahelad ning teda ka õpetama ja suunama, et ta mõistaks oma probleemset valdkonda. Inimene vajab abi ka pärast seda, kui deemon on väljunud ja argipäev jätkub.

Näib, et deemonid püüavad kopeerida kõike, mis tuleb Jumalalt, kaasa arvatud ärkamist?

Jah, muidugi. Vaenlane püüab inimesi suunata võltsingu poole. Ta ei suuda teha ehtsat asja, kuid ta on väga hea kopeerija. Erinevust näeb alles siis, kui võrrelda koopiat originaaliga. Sellest, kuidas tuvastada tõe vilja järgi, õpetab Jeesus oma mäejuutluses Matteuse evangeeliumi seitsmendas peatükis.

Kui ärkamisteenistuste käigus inimesed pöörduvad üha rohkem Kristuse poole, näeme Püha Vaimu vilja kasvavat inimeste elus. See pole ainult heade koosolekute emotsioon, vaid midagi tõelist. Olen käinud sellistel koosolekutel, et pärast tundenii suurt igatsust Jeesusele lähemale tulla, tahan kõigile enda ümber andestada, koos palvetada, meelt parandada, elada puhtalt, kohelda inimesi austuse, õrnuse ja lahkusega – tunnen, et see on Püha Vaimu töö. Kui Jumala armastus voolab meie elus, siis see on märk heast ja õigest ärkamisest. Kokkuvõttes pole õige ärkamine seotud sellega, kui palju inimesi kohale tuleb. Teame, et Jeesuse ümber kogunesid suured rahvamassid, kuid ka väga väikesed hulgad. Kõige tähtsam on vili ja inimestesse vabanev Püha Vaimu vägi. Ma arvan, et me püüdleme selle poole, et näha inimeste elus puhast vilja. Jätame ülejäänud Issandale, et Ta saaks esile tuua tulemused.

Miks on Jumal valinud praegu ärkamise laineks just Eesti, mitte näiteks sinu kodumaa Rootsi, või Soome, kus on palju rohkem kristlasi?

Ma täpselt ei tea. Ma ei tea ka seda, miks Jumal valis Iisraeli. Ta armastas neid ja ma arvan, et sama kehtib Eesti kohta. Võib-olla on Jumal näinud, kuidas eestlased on palju vaeva näinud ja ustavad olnud. Siin võib

olla ka mitu erinevat aspekti. Esiteks Eestis on vaimselt näljased inimesed ja eestlased on avatud. Paljud vaimulikud juhid ja töötajad juhivad rahvast suure alandlikkusega. Neid huvitab tõesti Jumala riik ning neil pole isiklikke ambitsioone. Teiseks, koguduste juhid on avatud ja soovivad kokku tulla, ühendada oma ressursid, kui võimalus antakse.

Issand rääkis minuga väga selgelt ja ütles, et Ta kasutab Eestit kui lingukivi Taaveti käes, millega ta hävitas Koljati, kes sümboliseeris kurjust. Ma tõesti usun, et Jumal tahab kasutada Eestit näitena teistele rahvastele Euroopas. Eestis on omamoodi ühtsus, teistmoodi ühtekuuluvustunne, sest väljastpoolt tulevad ohud on teid selliseks vorminud. Nii paljud teised rahvad on sajandeid seda maad vallutanud, aga sellele vaatamata rahvas ei ole kibestunud. Kindlasti mõned inimesed on, aga mitte kirikurahvas – kristlastel on suur alandlikkus. Seetõttu Ta võib-olla valis riigi, mis pole nii suur ega nii keeruline. Kui me järgime Tema teed ja suudame Püha Vaimu tähelepanelikult kuulata mõne aasta või aastakümne jooksul, siis näeme palju algatusi Eestis, mis on teistele rahvastele suurepäraseks eeskujuks. Eestis on Jumala rahvas, kes täidab ühist ülesannet.

Pidevalt kuuleme, kuidas Eesti on üks kõige ateistlikumaid riike, kuid paradoksaalselt tahab Jumal just Eestit kasutada. Kui teadlik aga olete teistest ärkamisest, mis üle maailma on toimumas? Kas igal ärkamisel on oma eripära?

Iga ajahetk, olukord, kultuur ja vajadus kutsub esile unikaalse ärkamise. Jumal valab välja oma Püha Vaimu täpselt selliselt, kuidas on antud olukorras vajalik. Mõnikord kaasneb sellega väga palju üleloomulikku, sest seda pole olnud piisavalt. Teinekord võib olla rohkem armastuse- või andestusega seotud vabanemisi. Jumal tegutseb igas kohas pisut erinevalt, sõltudes sellest, mille poole inimesed püüdlevad ja mida nad on valmis vastu võtma. Ärkamise eripära on neil ka sellest, mida Jumal soovib konkreetses olukorras esile tuua ja vabastada.

Ma tean, et üle maailma on palju ärkamisi ja see on väga julgustav! Mulle meeldib, et USA-s on olnud ülikoolides ja muudes kohtades võimsaid Püha Vaimu väljavalamisi, kus Jumal on võimsalt noori puudutanud. Siiski me peaksime otsima Jumalat selles kohas, kus Jumal meid on määranud elama. Oluline on võtta vastu seda, mida Jumal on meile kohalikul tasandil ülesandeks andnud.

Mis on Teie sõnum kõikidele eestlastele? Miks võiks igaüks osaleda tulevastel ärkamisteenistustel?

Ma olen kindel, et meil on toimunud mitmeid koosolekuid, millel on tugev vaimne mõju. Püha Vaim ei ole piiritletud ühe kindla inimese, koosoleku või kirikuga. Kes iganes hüüab Jeesuse nime, see kohtub Jumalaga. Ma arvan, et Jumal toob oma rahva nende koosolekute läbi kokku ühise eesmärgi nimel. Ma usun, et kui sa tuled ärkamiskoosolekutele, siis suure tõenäosusega Jumal puudutab ka sind isiklikult ning toob tervenemise, vabastuse, vabaduse, jõu ja uue värskuse su ellu ning samal ajal on sul privileeg olla osa suuremast Jumala plaanist. ●

Saatesoovitused:

tv7.ee/arkamine



Kõik teed ei viigi samasse kohta?

Eestis on levinud postmodernistlik arvamus, et las igaühel olla oma tõde, mis on suhteline, muutuv ning küllap kõik teed viivad lõpuks ühte kohta – igavikku või taevasse, kus on rahu ja rõõm. Ometi on palju tõendeid, mis kinnitavad, et teekond Jeesusega erineb kõigist teistest ning Jeesus oli ainus, kes ütles, et ainus tee Looja juurde taevasse on Tema kaudu.

Teoloog Arne Hiobit intervjuueeris Annika Kuusk

Enamik inimestest ei mõtle kuigi palju igavikule. Oma reisiplaane tehakse tavaliselt detailsemalt kui igavikuplaane. Millest see tuleneb?

Maise reaalsuse olemasolu tundub inimesele kindel, kuid teispoolsus ebakindel. Ateiste, kes ei usu Jumalat ega arvesta mingilgi viisil kõrgemate jõududega, on vähemik inimkonnas. Inimeste jaoks pole selge, mis saab surma järel, küll aga on kindel, et maise elus tuleb hakkama saada. Võib-olla tingib seda ka aimdus, et teadvus on igavene – ja kasutagem siis praegu teadvust selles ulatuses, mis on kindel, eks edaspidi näis, kuidas on sealpool.

Ateisti ja agnostiku jaoks on siit ilmast lahkumine lihtsalt lõplik bioloogiline moment, mil keha, hing ja vaim lakkavad eksisteerimast. Samas ei saa me mööda vaadata inimeste surmalähedastest kogemustest, mis kinnitavad Piiblis kirjeldatud. Kas ateisti ja agnostikut veenavad sellised tõendid?

Inimest ei veena mitte miski, kui ta ei taha veenduda. Soov veenduda algab jumalakogemuse teadvustamise või intensiivistumisega – ainult see võib sisemise vastuseisuga – ainult see võib mõnel olla. Jeesuse tähendamissõnas (Lk 16:19–31) ei pöördunud rikas mees isegi hukatuses olles Jumala poole, vaid palus Aabrahamil saata vaese Laatsaruse oma vendi hoiatama, et nad Pühakirja järgi elaksid. Võib-olla see ongi üheks hukatuse märgiks, et isegi viimses hädas tõrgutakse Temaga suhtlemast.

Ateist võiks mõelda, et nii nagu inimene ei peaks teisele inimesele usku peale suruma, ei tee seda ka Jumal, kes austab inimõiguse inimese vabadust. Aga mis saab siis, kui me ei ole Jumalaga kohtuma õppinud maa peal? Piiblis võrreldakse Jumalat hävitava tulega, kui Temale võõraks ollakse jäänud, ja samas valgusega nendele, kes Teda tundma on õppinud.

Surmalähedasi kogemusi on kogunenud lõputu hulk. Neid on uuritud ja nende üle järele mõeldud. Need kinnitavad tõesti Piiblis kirjeldatud, kuid mitte ainult – ka mujal

usundite maailmas räägitakse aina surmajärgsest ja neis on ühiseid elemente.

Eestis on epideemiana levimas uus vaimsus. Sellega seoses on paljud eestlased võtnud omaks õpetusi, mis pärinevad idamaistest filosoofiatest ja religioonidest. Miks on reinkarnatsiooniõpetus niivõrd populaarne ja kõrvukõditav? Miks see ei päde?

Idausundid ja filosoofiad tunduvad loogilised ja selgitavad kogu kõiksuse ära nii, et mõistus jääb esialgu rahule. Alles edaspidi võidakse aru saada, et mõistuse abil loodud pilt kõiksusest on ikkagi pilt, sest me ei tunne kõike, mis on olemas. Mitmetel põhjustel jõuavad paljud idausundidest ka edasi.

Hingede rändamine ehk metempsühoos või reinkarnatsioon on arutlustemaks vahel ka kristlaste seas. Isegi osas juudi ringkondades on see olemas, mitte ainult hinduismis ja budismis. Mõned inimesed arvavad, et kui teadvus pärast surma ei lakka, siis peab ta kuhugi minema, ja kuhu tal ikka minna on kui teistesse olenditesse. Väheusutav, et hinged taevas n-ö riuli peale pannakse, ja nii jääbki igavesti.

Kristlik arusaamine surnuist ülestõusmisest kujutab endast nii-öelda hinge rändamisest kirkastatud ihusse. Teisisõnu annab Jumal meile teispoolsuses midagi palju rohkemat, tõstab meid ülestõusmises uuele tasandile! Pole mingit saatuseratta keerutamist, kus maise maailma ka oletatavates tulevastes eludes kinni jääme, isegi loomade sisse võime minna jne. See osa reinkarnatsiooniõpetuste puhul ei päde, sest on inimese väljamõeldis ja kujutluse vili.

Osa inimesi väidavad, et on näinud justkui ilmutusi lahkunud lähedastest. Kas siinkohal võib olla tegemist vaimolenditega, kes suudavad inimeste eksitamiseks võtta isegi lahkunud inimese kuju?

Piiblis keelab Jumal surnuvaimudega tegelemise, sest sel juhul me ei usalda Teda, vaid loome ebajumalaid, kellelt abi otsime. Samas on teispoolsuse kompamine ka ohtlik, sest me ju ei tea, kelle juurde satume. Kahtlased hulkujad vaimud on osavad vale-
tajad. Nad ei pruugi üldse olla need, kelleks nad ennast nimetavad – sugulaseks vms.

Kas on piibliliseid tõendeid, mis kinnitavad, et kõik teed ei vii samasse kohta? Kas siinkohal on teadus jõudnud mingi järelduseni?

Erinevatesse tasanditesse surnute maailmas (mis on olemas mitte ainult kristluses, vaid ka muudes usundites) peavad viima erinevad teed. Erinevad religioonid on ka ise erinevad viisid, kuidas surmaga hakkama saada. Tooksin näite seoses kolme prominentse usundirajajaga. Muhamed maeti ja kõdunes, Buddha tuhistati ja tuhkhajutati, Jeesuse keha muudeti hauas ja Ta tõusis üles surnuist. Kõik need sündmused on võrdse reaalsuse astmega, s.t nad kõik on objektiivselt toimunud. Muhamed ei võitnud surma, Buddha ka mitte. Kus nad on? Ei tea. Jeesus võitis surmavalla, ilmus ülestõusnuna ja lahkus taevasse, kust Ta ajastu lõpul koos jumalariigiga tagasi tuleb. Kristuse kaudu teostati see, mille poole püüdlisel teised usundid poolele teele jäid – surma ja patu võitmine.

Teadus ei ole suutnud niisuguseid asju kinnitada, ehkki see võib anda vahel mõnede üksikasjade kohta viiteid. Aga tõsi on see, et kristlus esitab Kristust ainsa teena taevasse – ja mitte tähtsusejanust, vaid lähtudes faktist, et surma ja patu võitjana on Jeesus tee, tõde ja elu ning ükski ei saa Jumala juurde ilma Temata.

Mida Piibel kirjutab elust pärast surma? Igaviku sisse me ei näe. Kirjeldused taevast on suuresti piltlikud. Hukatuse iseloomustus – ulgumine ja hammaste kiristamine jne – on napolisõnaline. Põrgu on ammu juba valmis (Js 30:33), kuid ei ole valmis-
tatud inimestele, vaid kuradile ja tema inglitele (Mt 25:41). Kurjad vaimud kardavad seda hirmsat paika (Lk 8:31), kus patuseid

ingleid hoitakse juba praegu kuni kohtupäevani (2Pt 2:4). Inglid on vaimud ja vaimumaailmas ei pruugi saada enam muuta – see selgitaks taas, miks Jumal just maa peal ihus olles ootab meilt tungivalt meelearandust.

Millest selgub, et põrgu pole valmistatud inimestele? Sellest, et Jumal tahab, et kõik inimesed õndsaks saavad. Seda väljendab terve hulk piiblikohti (2Sm 14:14; Hs 18:23, 33:11; Rm 11:32; 2Tm 2:4; 2Pt 3:9; Jh 6:37). Seega me oleme ise kohtumõistjad enda üle, meie vabadest valikutest sõltub, kuhu suunas liigume. Jumal aitab taevasse need, kes Teda tõsiselt otsivad ja Ta jätab enda ning jumalavaenulike jõudude hooleks need, kes Temaga suhelda ei taha. Ikka inimõigused, usku ei tohi peale suruda! Võiks nii öelda ...

Muhamed maeti ja kõdunes, Buddha tuhistati ja tuhkhajutati, Jeesuse keha muudeti hauas ja Ta tõusis üles surnuist.

Mida ütleksite neile, kes ei taha veel igavikule mõelda ning loodavad, et küll siis viimastel hingetõmmetel saab lõpliku töö teada ja jõuab veel parima valiku teha?

Väga riskantne. Kas inimene suudab enam Jumalaga suhelda, kui ta on elanud tõrjumises? Võimalik, et hoidujad ja taganejad lihtsalt ei ole võimelised enam Jumalaga suhtlema. Meenutagem Pauluse sõnu: „Kui te nüüd koos Kristusega olete üles äratatud, siis otsige seda, mis on ülal, kus Kristus istub Jumala paremal käel; mõtelge sellele, mis on ülal, mitte sellele, mis on maa peal” (Kl 3:1–2). Maine magnet tõmbab meie tähelepanu Jumalast eemale, seepärast teadlikult pöörakem ikka oma pilgu üles ja olgu ikka meie mõtted taevas. Igavene elu on olemas neile, kes Jumalat armastavad ja Tema poole hoiavad. ●

Saatesoovitused:

tv7.ee/apologeetika-ja-teadus



Armastus ei ole vägivaldne

Hiljuti Statistikaameti eestvedamisel valminud suhteuuring paljastas, et nii naised kui ka mehed kannatavad füüsilist, vaimset ja seksuaalset vägivalda enim just paarisuhetes. Probleemiks on nii ohvrite kui ka pealtnägijate vaikimine. Ometi mõjutab see kogu ühiskonda ja järeltulevaid põlvkondi. Missugune on koguduse roll inimeste aitamisel? Kuidas Jumal saab inimesi täielikult nendest hingetraumadest tervendada?



Pereterapeut (väljaõppes) Ilona Veiket intervjuueris Annika Kuusk

Olete aidanud inimesi, kes on kogunud lähisuhtevägivalda. Mis on tavaliselt nende juhtumite taga?
Tavaliselt 90% kannatajatest on naised. Politseisse jõuavad üksnes füüsilise vägivalda juhtumid, kuid tegelikkuses esineb lähisuhtevägivalda palju rohkem. Kahjuks kõik ohvrid ei küsi abi, eriti emotsionaalse vägivalda puhul, sest politsei ei saa inimesi sellisel juhul väga palju aidata. Kui füüsilist vägivalda kasutavad roh-

kem mehed, siis naised on pigem emotsionaalselt, verbaalselt vägivaldsed. Vägivallatsejate ja ka ohvrite taust on erinev, päris selget ühist joont ei saa välja tuua, kuid samas on nad sageli ise vägivaldsest perest pärit. Lapsepõlvest on tulnud kaasa palju viha, häbi, valu, millega pole tegeletud. Siiski kõik vägivaldsetest peredest pärit lapsed ei muutu ise vägivaldseks.

Miks sellised asjad juhtuvad?

Väga sageli on põhjuseks suhtlemisuskuste puudus ja lapsepõlvest üle võetud suhtlemismustrid. Kui pinge kerib, siis inimesed ei oska end lugupidavalt ja austavalt väljendada. Oskus konfliktidega toime tulla põhineb lapsepõlve kogemustel, sellel, kuidas vanemad konflikte lahendasid. Sageli tuuakse suhtesse kaasa oma pere käitumismustrid. Kui peres lahendati konflikte kätega või teist alandades ja häbistades, siis see kandub sageli ka edasi.

Pereteraapia vaatab põlvkondade üleseid mustreid. Sageli on näha, et sõltuvused ja vägivaldsed käitumismustrid käivad üle põlvkondade. See on ära õpitud ja seda kantakse edasi. Sageli on ka nii, et kui mees on naisega vägivaldne, siis võib see vägivald kandub edasi ja naine võib muutuda laste vastu vägivaldseks. Vägivalla puhul on turvalised ja selged piirid pereliikmete vahel paigast ära.

Missugused on lähisuhtevägivalda laiemad mõjud?

Vanematevaheline nii verbaalne kui ka füüsiline vägivald mõjutab alati ka lapsi. Isegi, kui pole füüsilist vägivalda, siis pidev alandus ja häbistamine mõjutab ka kõiki pereliikmeid. Tihti arvavad täiskasvanud, et lapsed ei tea või ei kuule, aga tegelikkuses on nad alati vägivaldses suhtes ohvrid ja võtavad ellu kaasa kodused mustrid. Näiteks võivad tüdrukud võtta kaasa kaassõitlase mustri, leides vägivaldse partneri, nagu oli nende isa. Poisid võivad käituda konflikti olukorras vägivaldse isa moodi ning kasutavad naiste suhtes vägivalda. Nende laste sees on palju valu, segadust, häbi, süüd, viha ning usaldamatust, sest nad on näinud, et kõige lähedasemad suhted võivad haiget teha. Kõik see võib kanduda edasi nende endi tulevastes suhetesse. Kui koolis on lapsega probleeme, siis põhjus on enamasti vanematevahelistes suhetes ja laps elab kodust pinget välja. Perekond on ühtne süsteem ja iga süsteemi liige mõjutab teisi oma käitumisega, kõik on omavahel seotud. On tehtud uuringuid ka selle kohta, kuidas inimesed, kes on kogenud perevägivalda,

suhtuvad Jumalasse kogudusse tulles, ning on leitud, et inimestel, kelle isa oli vägivaldne, on raske uskuda taevase Isa headust ja Teda sügavalt usaldada. Hea uudis on see, et Jumal suudab ka kõige suuremast usaldamatuse müürist läbi tungida oma armastusega ning kogudus võiks olla koht, kus inimene saab õppida usaldama, ja kogeda, et tal on taevane Isa, kes teda kunagi alt ei vea ega hülga.

„... ta ei käitu näotult, ta ei otsi omakasu, ta ei ärritu. Ta ei jäta meelde paha, tal ei ole rõõmu ülekohtust, aga ta rõõmustab tõe üle.“
(1 Kr 13:5–6)

Kas kuidagi saab neid probleeme ära tunda ka siis, kui ohver ei julge abi küsida?

Ohvrid oskavad probleemi tihti väga hästi varjata. Inimene võib olla väljaspool kodu väga särav ja edukas. Keegi ei oskaks arvata, et kodus kannatab ta vägivalda all. Vägivallatsejad võivad olla ka väga manipulaatiivsed. Seetõttu võivad need paarid väljaspool kodu tunduda vägagi „turteltuvide“ moodi. Spetsialistid oskavad rohkem kehakeelt tähele panna. Tihti on ohvrid alandliku olekuga, kuid samas ei saa teha üldistusi, sest iga lugu on erinev. Mõnikord on ohvri kehakeel tõesti väga alandlik ja allaheitlik, kuid vahel on inimene lihtsalt oma olemuselt madala enesehinnanguga ja vaikne.

Kindlasti ei peaks ohver vägivalda jätkuvalt ära kannatama ja lootma, et see läheb iseenesest üle. Tasub abi otsida, sest aidata saab ikkagi siis, kui sellest vajadusest on vähemalt mingilgi viisil märku antud. Kui naised ei pöördu abi saama, siis vahel otsivad abi näiteks nende teismelised lapsed.

Kuidas saavad pastorid, vaimulikud töötajad, koguduseliikmed niivõrd delikaatses olukorras inimest aidata?

Pastorid või vaimulikud töötajad saavad pakkuda eestpalvet, hingehoidlikke vestlusi, hingelist toetust – see on väga hea alus. Aga lisaks vajab ohver kindlasti julgustust, et küsida professionaalset abi erialaspetsialistidelt, kes selle valdkonnaga tegelevad (naiste tugikeskused, tugigrupid, teraapia).

Inimene julgeb koguduses probleemist rääkida siis, kui seal on usalduslikud, soojad, hoolivad suhted. Mida avatum on kogudus, seda rohkem saab sealt abi. Lisaks on koguduste koostöö psühholoogide ja turvakodudega ülivajalik.

Oma magistratöö raames uurisin, kuidas toetada lähisuhtevägivalda all kannata-vaid naised koguduses ja missugune on pastore suhtumine. Selgus, et kõikide koguduste pastore suhtumine oli sama – naised tuleb toetada, julgustada abi otsima ning vägivald ei ole midagi normaalset, mida ära kannatada. Kindlasti on teadlikkus suurem nendes kogudustes, kus leidub spetsiaalse väljaõppega spetsialiste. Mõned pastorid on õppinud hingehoidu, neil on teadmised hingehoidlikust nõustamisest ja traumadega tegelemisest. Soovitan võtta koolitusi neil, kes puutuvad kokku hingehoidlike teemadega. Need koolitused annavad kasulikke teadmisi, kuidas aidata inimest sellistes keerulistes olukordades, nagu vägivaldsed suhted, lein või muud hingelised traumad. Soovitan kõigil eesti inimestel sel teemal rohkem end harida, leidub palju kasulikke raamatuid.

Nõustamine ei tähenda, et annad ohvri enda kogemustel põhinevat nõu, vaid toetad, julgustad, motiveerid inimest professionaalset abi otsima. Inimese isiklikud nõuanded enda kogemuse ja arvamus põhjal pole kindlasti sellistes olukordades abistavad, sest igaühel on oma lugu. Ka Jumal räägib igaühele eri viisidel. Seega ei saa ühte mõtteviisi kõigile kopeerida. Samamoodi tuleks toetada ka vägivaldlatsejat abi otsima. Kui ta mõistab, et tal on abi vaja, kuna ta ei tule toime impulsiivsusega, ei oska suhelda, konflikti olukordades hakkama saada, siis teda tuleb ka toetada, et ta saaks abi.

Kas olete näinud olukordi, kus vägivaldlatseja muudab oma käitumist täielikult ja temast saab n-ö uus inimene?

Jah, kui ta tunnistab, et probleem on temas, mitte kaaslases. Vägivallatseja muudab oma käitumist siis, kui ta tunnistab, et tal on vihaga probleeme, otsib abi, osaleb teraapias ja tugigrupis. Ma pole näinud seda, et käitumismustrid muutuvad kiirelt, ühekordse eestpalvega, sest tavaliselt on tegemist pikema protsessiga. Vana käitumismustri ohjamiseks on vaja ka endapoolset panust – tuleb teha Jumalaga koostööd, aga samas ei saa kogu vastutust Jumala peale visata. Muutused tulevad tavaliselt siis, kui lisaks palvele on olemas ka erialane tugi.



Mida ütleb Piibel vägivaldsejate kohta? Miks ükski ohver ei peaks jääma vägivaldsesse suhtesse?

Jumala Sõna järgi ei õigusta vägivalda mitte miski. Kui vägivaldsele piiri ei seata, siis see kasvab. Armastus ei tee teisele kurja. Ohver peab saama tagasi selle, mille kurjus on röövinud – et ta saaks hakata üles ehitama oma väärikust ja väärtust. Ükski inimene ei tohiks jääda vägivaldsesse suhtesse. Kui vägivaldsejale lõputult andestada, siis see ei motiveeri teda muutuma. Kui üks pool pidevalt vägivaldseks ja teine pool pidevalt andestab, siis see maalib lastele Jumalast väga kõvera pildi. Inimesed vahel mõtleavad, et Jumal teeb nende eest ära otsused, aga tegelikult peab inimene ise võtma vastutuse. Vastasel juhul anname valed mustri edasi ka oma lastele.

Vägivaldsejad oskavad väga hästi manipuleerida kristlastest ohvritega, tõlgitseda Piiblit enda kasuks. Jumal näeb kõike, ka seda, mida teeme salaja. Ühel päeval seisab meist igapäev Jumala ees ja annab aru oma tegudest. Kui inimene mõistab, et temas on nii palju kurjust, siis on vaja palve ja paastuga otsida abi nii Jumalalt kui ka küsida abi ekspertidelt.

Mis juhtudel on lahusus ainuõige valik?

Iga lugu on erinev, iga loo raskusaste on erinev. Emotsionaalse vägivalla puhul (alandused, solvangud) peaks mõtlema, kas Piibel ikka räägib sellisest suhtest ja kas Jumal tahab, et Ta lapsel oleks selline suhe. Emotsionaalse vägivalla puhul võivad mõlemal osapoolel olla väga halvad suhtlemisoskused ja reaktiivne suhtlemisstiil. Oluline on õppida, kuidas omavahel suhelda, emotsioonidega kontaktis olla, neid väljendada viisakalt ja verbaalselt, mitte käte või inete sõnadega. Mõnikord on abi vahepealsest lahendusest ehk sellest, kui vägivaldseja eraldub ja hakkab endaga tegelema.

Paraku mingitel juhtudel on lahusus ainuõige valik. Kui suhtes on füüsiline või seksuaalne vägivald, siis tuleb mõelda esmaajoonel turvalisuse peale. Kuna lahusus on viimane variant, siis võib ohver tunda süüd. Veel enam, kui vägivaldne inimene paneb kogu süü ohvrile, lisaks kardetakse teiste (nt koguduse või ühiskonna) suhtumist ja hoiakuid. See on mõtlemiskoht kõigile – kuidas toetada inimest, kellel pole jäänud muud üle kui lahutada? Lahutus pole kunagi kerge tee, aga peab olema väga kindel seisukoht, et vägivaldsele pole õigustust, ohvrile on vaja abi pakkuda ning vägivaldsejale tuleb abi pakkuda, kui ta on valmis endaga tegelema. Jumal ehitab üles ka siis, kui lahusus on põhjendatud. Vägivalda ja inetut suhtlusstiili ei tohiks normaliseerida.

„Nõndasamuti, mehed, elage mõistvalt naisega kui nõrgema astjaga. Osutage naistele austust nagu elu armuanni kaaspärijatele, et teie palvetel poleks takistusi.“ (1 Pt 3:7)

Kas ohvri täielik tervenemine on võimalik? Millest alustada?

Tervenemine on igal juhul võimalik, aga see on aeganõudev protsess. Kindlasti on Jumalal suur roll täielikul tervenemisel. On suu-

repärane, kui inimene on kristlane, saab tuge kogudusest ja käib palvegruppides. Terapeudina soovitan lisaks teraapiat, kus saab kõikide tugevate tunnetega tegeleda. Eriti hea on leida endale kristlik terapeut, kellega koos ka palvetada.

Juba esimene oluline samm on anda märku enda probleemist, kui peres toimuvad asjad, mis ei peaks toimuma. Oluline on võtta vastutus enda elu eest, oma laste eest ja hakata päriselt abi otsima. Tihti on ohver niivõrd „maha tambitud“, et ta ei võta enam vastutust millegi eest, sest võim ja vastutus on justkui antud vägivaldsejale kätte.

Me ei saa muuta teisi inimesi, aga peame vastutama ja Jumalale ühel päeval aru andma sellest, mida me tegime oma eluga, mis Jumal meile andis. Ohvri eesmärk ei ole vägivaldsejat muuta, vaid tulla välja ohvrirollist, terveneda, võtta vastutus iseenda ja oma laste eest, kes talle on usaldatud. Ohver peab sellistes olukordades määrama ja kaitsma oma piire, olema kontaktis oma tunnete ja vajadustega ning neid väljendama, samas ka vastutama oma laste heaolu eest. Lapsed on alati lähisuhtevägivalla puhul traumeeritud ning lastel on ka abi ja teraapiat vaja. Neile sobivad hästi näiteks mänguteraapia ja teised loovteraapiad.

„Armastus ei tee ligimesele kurja. Nii on armastus Seaduse täitmine.“ (Rm 13:10)

Kuidas aidata neid, kes on kogenud seksuaalvägivald?

Seksuaalvägivald kogenud inimestel on väga sügav ja mitmetasandiline isiksust lõhkuv trauma, mis vajab professionaalset abi. Kui vägivaldseja on lähedane või tuttav, siis on veel eriti palju tasandeid (süü, häbi, valu, pettumus, usalduse reetmine, kuritarvitamine). Kuna tegemist on sügava traumaga, mis vajab väga spetsiifilist ja hoolivat lähenemist, siis soovitan kindlasti otsida professionaalset abi. Teraapilisele abile lisaks võivad paranemisel olla lisatoeks ka väljaõppinud kogemusnõustajad. Loomulikult hingehoidlikud vestlused, toetavad palved ja kogudusekaaslaste hoolivus on igati abiks.

Kogudustesse tuleb igasuguseid inimesi erinevate traumadega. Kõik, kes tegelevad teenimistööga, võiksid osaleda hingehoidlikel koolitustel, näiteks Tartu Teoloogiakadeemia ja Naatan Haamer on teinud head tööd selles valdkonnas. Soovitan ka lugeda raamatuid: „Hingehoiu käsiraamat“ ja „Nõustamise alused“ ning maailma kuulsat jutlustajat Joyce Meyeri raamatuid, kes on kogenud seksuaalvägivald oma isa poolt ja puudutanud seda teemat ka jutlustes. Kuula ka professionaalide loodud tasuhäälinguid.

Koguduses vajab ohver häid hingehoidlikke vestlusi ja toetavat, usalduslikku võrgustikku; palvegruppi, kus peetakse konfidentsiaalsusest kinni. Sellistes olukordades pole vaja teiste arvamusstiilis „pole hullu, läheb mööda, küll aeg parandab“. Inimene peab saama kõiki tundeid väljendada, neid ei tohi pisendada. Kui oleme inimest sügavalt kuulnud, saame edasi liikuda tema toetamise ja ülesehitamisega. Seksuaalvägivalla trauma on delikaatne teema, mida tuleb suure aukartuse ja hoolimisega käsitleda. Kogustena saab toetada neid inimesi,

olla head kuulajad ja südamega eestpalvetajad.

Mida ütleksite neile, kes tunnevad, et justkui maailm on kokku varisenud? Kuidas Jumal näeb meie igapäevast väärtust ja missugune on Jumala roll sellisel tervenemisel?

Jumala roll tervenemisel on väga suur. Ühelt poolt Jumal kasutab oma ala professionaale inimese aitamiseks. Nii nagu Jumal on andnud võimaluse saada arstiabi, on võimalik ka hingeabi. Teisalt, Jumala Sõnas on tõesti tervendav vägi! Kui tulevad pimedad mõtted, siis on mitmeid Piibli kirjakohti, mis võiksid ohvrit trööstida ja aidata. Jumal ütleb, et inimene on kalli hinnaga ostetud (1Kr 6:20, 1Pt 1:18–19), ta on jätkuvalt väärtuslik ja Jumal armastab teda (1Jh 4:16). Meie Jumal on purustatud müüride ülesehitaja, parandaja ja tervendaja, kes teeb oma tööd hoolival ja hoidval viisil seestpoolt väljapoole. See, mis juhtus, ei ole ohvri süü ja see ei tee teda väärtusetuks inimeseks.

„Ta parandab neid, kes on murtud südameist, ja seob sidemeid nende haavadele.“ (Psalm 147:3)

Jumal on alati see, kes tõstab inimese üles. Tema tiibade varjus saab inimene terveneda ja paraneda (Psalm 91:4). Jumal on meie valgus ka kõige pimedamates kohtades. Ta ei tee valusaid mõtteid tühjaks, vaid ta tuleb inimese pimeduse keskele oma valguse, lootusega, oma ülesehitava väega, et trööstida. Jumal on meiega kõigis olukordades (Js 43:1–3).

„Ära karda, sest ma olen sind lunastanud, ma olen sind nimepidi kutsunud, sa oled minu päralt! Kui sa lähed läbi vee, siis olen mina sinuga, ja kui sa lähed läbi jõgede, siis ei uputa need sind; kui sa käid tules, siis sa ei põle ja leek ei kõrveta sind. Sest mina olen Issand, su Jumal, Israeli Püha, su Päästja“ (Js 43:1–3)

Vahel võib inimene ka Jumalas pettuda, eriti kui ta on pannud lootuse Jumalale ja pole justkui saanud kaitset. Sellisel juhul on vaja tegeleda väga sügavate eksistentiaalsete küsimustega. Jumal pole töotanud, et me ei lähe kunagi katsumustest läbi, aga Ta on meiega ka nendel kõige pimedamatel hetkedel. Me elame paraku katkises maailmas, mis on kurjuse võimu all. ●

Järjepidev meelte uuendamine Jumala Sõnaga

Olin just oma kodulinnast kooliaastaks teise linna kolinud, kui kohusin oma algkooli klassivennaga. Kuna mul oli vaid ajutine kodukoht ja tema seal inimesi tundis, leppisime kokku, et ta uurib püsiva elukoha võimalusi ning kohtume hiljem, et täpsemalt rääkida. Paraku tuli hiljem temaga veel neli noormeest kaasa ja õhtu kujunes ootamatult nii, et nad vägistasid mu ära.

Mu esialgne mõte oli juhtunud varjata, kuid pastor märkas mu murtud olekut ning hakkas ise minuga rääkima. Arvan, et oleksin sügavasse hätta jäänud, kui ma poleks meie pastorilt abi saanud. Temaga koos läksime edasi politseisse. Selle juures oli kõige olulisem see, et terve perioodi, vahel ka koos oma abikaasaga, ta iga päev rääkis ja luges mulle Jumala Sõna, iga päev tõstis ta mind n-ö mustast august välja. Tervenemiseni jõudmine nõudis muidugi järjepidevat Jumala Sõnaga meele uuendamist. Alguses tajusin iga hommikul justkui uut vaimset rünnakut oma mõtetes, aga iga päeval Jumala tervendava väega Sõnas toitumine ja alustalade uuendamine aitas sellest välja tulla.

Olen ilmselge tunnistus sellest, et täielik tervenemine on siiski võimalik! Mäletan tänaseni, ka 30 aastat hiljem, kuidas psühhiaater ülevaatusel mulle karmilt kinnitas, et suure tõenäosusega hakkab elu lõpuni antidepressante võtma. Midagi sellist tänu Jumalale sündinud ei ole! Tema abiga olen saanud sellest kohutavast, lõhkuvast kogemusest üle. Kokkuvõttes oli tervenemisprotsess lühem ja põhjalikum, kui ma isegi uskuda oskas. Iga inimene on Jumala näo järgi loodud ning seksuaalsus on põhjusega püha.

Autor on toimetusele teada

ABIINFO:

Ohvriabi kriisitelefoni (24/7):

116 006 või palunabi.ee

Rohkem infot seksuaalvägivalla kohta: sotsiaalkindlustusamet.ee/seksuaalvagivalla-ohvrite-kriisiabi

Lasteabi telefoni (24/7):

116 111 või lasteabi.ee

Tugi vägivallast loobumiseks

(E–R kell 10–16) 660 6077

Hädaolukorras helista

häirekeskusesse 112

Rohkem infot lähisuhtevägivalla kohta, vt sotsiaalkindlustusamet.ee

Kristlikud terapeudid: sinuabi.ee

Saatesoovitused:

tv7.ee/vaimne-tervis



MIKS IISRAEL? See on nii kaugel!

Enamasti iga eestlane saab aru, et Venemaa on käitunud ebaõiglaselt Ukraina suhtes. Kui aga räägitakse 7. oktoobril alanud Iisraeli-Hamasi sõjast, siis seda peetakse kaugeks ja segaseks konfliktiks. Iga eestlane tunneb solidaarsust ukrainlastega, aga mida peaksime teadma Iisraeli-Hamasi konfliktist infosõja ja Piibli kontekstis?



Peeter Võsu intervjueris Annika Kuusk

Tavaliselt on sõjas esimeseks kaotajaks tõde. Ringleb palju infot, millega püütakse näidata, kuidas Iisrael on ajaloos justkui ebaõiglaselt palestiinlaste alasid järjest endale haaranud. Mis on olulise-

mad verstapostid selle piirkonna ajaloos?

Iisraeli rahva ajalugu oma tänase riigi aladel ulatub tuhandete aastate taha. Tinglikult võib rääkida 4000 aastast. See algas aramealase Aabrahami minekuga Kaananimaale, nagu seda ala siis nimetati. Tänapäevases mõistes ei saa me selle aja inimesi siiski veel rahvaks nimetada. Paarisaja aasta pärast läksid Aabrahami järglased näljahäda tõttu Egiptusesse, kust nad Moosese juhtimisel taas välja rändasid ja jõudsid seekord juba rahvana Kaananimaale tagasi umbes 1400. aastal eKr. Sellest ajast alates kuulus see pisike maa Iisraelile. Keegi ei ole seda ka vaidlustanud, kuna Kaananimaat rahvaid, kes seal enne elasid, ei ole enam olemas.

Iisraeli riik on teatud aegadel võtnud väga suured mõõtmised, kuid on olnud ka aegu, mil naabrid on seda taas väiksemaks kärpinud. Suurim oli see kuningas Taaveti ajal, kes tuli võimule aastal 1000 eKr. Selle piirkonna ajaloolisi fakte lugedes (vaata lk 15 ajatelge) näeme, et selle aja jooksul ei ole selles piirkonnas eksisteerinud riiki nimega Palestiina. Arvestades tänapäeval toimuvaid poliitilisi debatte ja emotsioone, oleks nii mõnelgi poliitikul kasulik tutvuda selle lühikese ülevaatega piirkonna ajaloost, et mitte enam nii kindlalt rääkida „palestiinlaste“ õigustest oma maale ja riigile.

Kas juutide ja palestiinlaste ajalooõpikud erinevad sama palju kui eestlaste ja venelaste omad?

„Palestiinlased“ on tegelikult valdavalt araablastest immigrandid, kes on selles piirkonnas lühemat aega elanud. Ma ei ole ise nende õpikuid lugenud, kuid olen näinud inglise keelde tõlgitud lõike nendest õpikutest, mis on esitatud Euroopa Liidu institutsioonidele. Nendes on väidetud, et Iisraeli tegevus piirkonnas on ebaseaduslik ja kogu see riik tuleks laiali saata. Samuti kutsuvad need

õpikud otseselt üles vägivallale juudi rahva vastu.

Kas juutide esindajad on olnud läbi ajaloo eksimatud? Või on osa palestiinlaste kriitikast ka põhjendatud?

Kindlasti ei ole juudid ilmeksimatud, nagu pole seda ka eestlased. Araablased ei ole algusest peale nõustunud Iisraeli riigi olemasoluga mingilgi viisil selles piirkonnas. Kui ÜRO hääletas Iisraeli riigi loomise poolt 29. novembril 1947. aastal, ei nõustunud sellega araabia riigid. Kui Iisraeli riik taasloodi 1948. aastal, alustasid kõik ümbritsevad araabia riigid sõda Iisraeli vastu. Taas rünnati Iisraeli 1967. aastal kuuepäevases sõjas, pärast mida hakkas rahvusvaheline üldsus sõja käigus saavutatud alasid taas ümber jagama. Sellele pani aluse Oslo lepete protsess, millega Iisrael tekitas Palestiina Omavalitsuse (Palestinian Authority, PA). Kui see kõik oli kokku lepitud (Oslo Accord), pidid Iisraeli peaminister Yitzhak Rabin ja Palestiina juht Mahmoud Abbas selle allkirjastama Washingtonis Valge Maja murul, kuid Mahmoud Abbas ei kirjutanud sellele alla.

Ka edasiste läbirääkimiste käigus ei ole araablaste esindajad nõustunud ühegi pakkumisega ega milleski kokku leppinud. Küsimus ei ole araablaste kriitikas juutide tegevuse suhtes, vaid Iisraeli olemasoluga absoluutselt mittenõustumises.

Miks on ÜRO ja paljud riigijuhid väga negatiivselt meelestatud selle suhtes, kui Iisrael sisenes palestiinlaste aladele, et Hamasi tabada?

Kui Iisrael loovutas Palestiina Omavalitsusele teatud alad, mida asustasid araablased, lepidi kokku, et nad tagavad seal ka korra ja turvalisuse. Nende kohustus on terroristid kinni võtta ja nende üle kohut mõista. Kui

nad sellega hakkama ei saa, tuleb seda teha Iisraeli turvajõududel.

Kui Iisraeli turvajõud sisenevad Palestiina Omavalitsusele loovutatud aladele, siis terroristid enamasti avavad nende pihta tule. Mõnikord õnnestub terroristid kinni pidada, kuid sagedamini nad hukkuvad tulevahetuses. Vahel saab lahingus surma ka mõni tsiviilisik ning siis süüdistatakse Iisraeli ja esitatakse selle kohta resolutsioone ka rahvusvahelistes organisatsioonides. Näitena võiks tuua siin veel käimasoleva sõja ajal toimunu. Sõja kolme kuu jooksul on Iisrael areteerinud Juudas ja Samaarias paiknevatel Palestiina aladel üle 2600 terroristi, enamast Hamasiga seotud isikud.

Väga palju levib sotsiaalmeedias materjali palestiinlastest tsiviilisikute ränkadeist kannatustest – taas näidatakse näpuga Iisraeli poole. Kas Iisrael teeb valimatult liiga palestiinlastest tsiviilisikutele?

Palestiina alade araablaste hulgas on kindlasti neid, kes süüdistavad Iisraeli oma kannatustes. Enamasti räägitakse seda seoses liikumispiirangutega, kuid kahjuks ei näe nad piirangute põhjuseid. Turvatara ja kontrollpostid on rajatud terrorismi vastu. Kui see lõppeks, puuduks ka vajadus piiranguteks ning need saaks eemaldada.

Kuna Gazat valitseb terroristlik totalitaarne režiim, ei peaks sealt ootama ühtegi objektiivset meediakajastust. Kogu sealt tulev pildimaterjal ja ka sõnumid on läbinud ideoloogilise kontrolli vaatamata meediakanalitele, mis seda materjali edastavad.

959 eKr – esimene tempel kuningas Saalomoni ajal, tema surma järel lõheneb riik Iisraeli (pealinn Samaaria) ja Juuda kuningriigiks (pealinn Jeruusalemm)

722 eKr – assüürlased vallutavad Iisraeli

586 eKr – babüloomlased vallutavad Juuda

538 eKr – juudid naasevad Jeruusalemma

332 eKr – Aleksander Suur vallutab Iisraeli

166 eKr – vabadusliikumine Makabeide juhtimisel

63 eKr – Iisrael langeb Rooma võimu alla

132–135 pKr – Bar Kokhba mäss, juutide autonoomia mahasurumine

136 pKr – keiser Hadrianus muudab Iisraeli nime Palestiinaks ja Jeruusalemma Aelina Capitolinaks

395. a – Iisrael läheb Bütsantsi riigi alluvusse

614. a – Pärsia vallutab alad

638. a – araablased vallutused

691. a – Templimäele ehitatakse Kaljumošee ja seejärel al-Aqsa mošee

1099.–1291. a – ristisõdijate valitsusaeg

1291.–1516. a – mamelukkide võim

1517.–1917. a – Ottomani impeeriumi aeg

1917.–1948. a – Iisraeli maa kuulub Briti impeeriumi koosseisu

1948. a – luuakse Iisraeli riik; Jeruusalemm, Juuda ja Samaaria alad jäävad Jordaania ebaseadusliku okupatsiooni alla, Gaza Egiptusele ja Golani kõrgustik Süüriale

1967. a – kuuepäevane sõda; Iisrael ühendab oma riigi

Kogu visuaalse materjali BBC-le, CNN-ile ja Reutersile Hamasi esimesest rünnakust alates praeguseni on tootnud Hamasi kaastöötajad, kes võivad ühtlasi olla ka suurte meediakorporatsioonide lepingulised partnerid. Tüüpiliseks näiteks oli Hamasi esimese rünnaku kajastamine, kus „ajakirjanikud” käisid üllatusrünnaku korraldajatega kaasas, filmides ja pildistades üles kogu jõhkra tapatalgu.

Gazast pärinevad sõnumid hukkunutest ei täpsusta, kui palju on nende hulgas relvastatud terroriste, kui palju tavakodanikke. Hukkunud laste kohta pole mingeid täpseid andmeid, st kas nad olid relvastatud või relvitud. Hulk terroriste on ju alles teismelised. Iisraeli andmetel on nende maavägede Gazasse sisenemisest alates hukkunud vähemalt 9000 terroristi.

Kahjuks on hukkunute hulgas ka tsiviilisikuid vaatamata kõigile ettevaatusabinõudele. Väga keeruline on elusid säästa, kui terroristid ei hooli oma rahvast. Hamas paigutas nt oma raskerelvastuse koolide, lasteasutuste või vahetusse lähedusse. Hamas kasutab lapsi ja haigla patsiente teadlikult inimkilbina, et pärast agressiooni nende territooriumilt saaks lisaks teavitada rahvusvahelist üldsust, et Iisrael tulistab haiglaid ja lasteasutusi. Kuna Iisrael on seekord tunginud ka maavägedega vaenlase territooriumile, on nad hankinud Hamasi sõjauritegude kohta suurel hulgal tõendusmaterjali, mille avaldamisega kindlasti tegeletakse veel kaua aega pärast sõja lõppu.

Meedias kajastatakse üksnes konflikti, kuid enamasti mitte kunagi positiivseid teemasid. Näiteks Palestiina alade araablased on võimalik taotleda tööloaba Iisraelis – seda kasutatakse ka üsnagi laialdaselt. Kuigi Gazast on Iisraeli tulistatud läbi aastate rohkelt rakette, käis enne sõda Iisraelis töö regulaarselt umbes 25 000 araablase, sest nende teenistus Iisraelis on umbes kolm korda parem kui oma piirkonnas.

Hamasi islamiterroristlik liikumine asutati aastal 1987, kuid siiski esineb see heebreakeelne sõna Hamas Piiblis lausa 60 korral! Üllataval kombel tähendab sõna hädas agressioonitegu ja vägivalda. Kas nende terroristide nime valik oli juhuslik kokkusattumus või piibellik prohvetiteering?

Selles küsimuses võin öelda vaid oma arvamuse, kuna seda ei saa faktidega kinnitada ega ümber lükata. Olen veendunud, et sellise nime valik ei ole kokkusattumus. Hamas on ju ka ise selgelt väljendanud, et nende eesmärgiks on Iisraeli riigi hävitamine ja et seda tuleb teha relvade abil.

Iisraelis on väga vähe kristlasi, kuid üha rohkem juute on hülgamas religioossust ja leidmas elava päästja, Jeesuse. Kas oled

ka oma silmaga näinud mõne juudi pöördumist Jeesuse järgijaks?

Olen kohtunud mitmete messiaanlike juutidega ja teistega, kes on huvitatud kristlusest. Enamasti nad kristluse kohta otse ei küsi, kuid tahavad sel teemal rääkida. Ka Iisraeli tipp-poliitikute hulgas on inimesi, kes on jutu sees teatanud, et nad on mõnes lääneriigis enne Iisraeli tulekut uurinud Uut Testamenti. Keegi ei tea täpselt, kui palju on Iisraelis Jeesuse järgijaid, kuid üha rohkem on huvilisi. Sageli ei olda kristlased avalikult, sest see pole Iisraelis populaarne. Samas on meeldiv, et üha rohkem arvamusi liidreid peab evangeelseid kristlasi juudi rahva parimateks sõpradeks, mis tähendab ka mõistmist, et meil on usu aluseks sama Piibel ja me usume sama Jumalat.

Iisraeli-Hamasi sõja üks hämmastavaid uudiseid oli see, kui mitmed moslemid nägid ootamatult samal ööl Jeesust unes ning tahtsid järgida hoopis Teda, kellest nad olid terve elu ainult negatiivset kuulnud. Kas ja kuidas Jumal keset sõjakolledusi tegutseb?

Jeesuse poole on pöördunud mitmed moslemid, kaasa arvatud ka nende kõrged juhid, nt ühe Hamasi rajaja poeg Mosab Hassan Yousef, kes elab USA-s, on avanud paljude jaoks selle kurjuse kehtsuse olemust. Jumal on suveräänne ja võib teha ka võimatu tunduvaid asju. Sõja käigus on mitmed Hamasi võitlejad ennast vangi andnud ja nende hulgas on mitmeid, kes on otsest süüdistanud oma ülemusi julmuses ning häda ja õnnetuse tekitamises nende rahvale.

Kahjuks toetab enamus araablasedest siiski Hamasi vaatamata jõhkruks, millega nende võitlejad mõrvasid käesoleva sõja alguses tsiviilisikuid. The Arab Center for Research and Policy Studies (Katari rahastatud mõttekoda) viis läbi uuringu (12.12.23–5.01.24) 16 araabia riigis, mille käigus küsitleti 8000 inimest. Selle uuringu järgi pidas 2/3 vastanutest Hamasi jõhkrat, julma ja ebainimlikku rünnakut Iisraeli tsiviilelanike vastu õigustatud vastupanuoperatsiooniks. 19% vastanutest arvas, et see oli problemaatiline, kuid siiski õigustatud ning vaid 5% pidasid seda sõjakuriteoks, mida ei saa õigustada.

Maailmas on 22 araabia riiki, enamik nende elanikest tarbivad araabia meediat, mis on ülimalt Iisraeli-vaenulik. Miks ei taha need riigid vastu võtta Palestiina põgenikke?

Rahvas, kes ennast palestiinlastena identifitseerib, on enamasti araablased immigrandid Iisraelis, kellest suurem osa on saanud sinna hiljuti. Kõige olulisemaks põhjuseks põgenikustaatus säilitamisel on kindlasti see, et see annab rahvusvahelise rahastuse terviks eluks nii neile kui ka järeltulevatele põlvedele. ÜRO agentuur UNRWA peab neid ja nende järglasi kui pagulasi ülal. Samuti annab see neile ideoloogilise relva. Palestiinlased saavad pidevalt rõhutada, et neile on liiga tehtud ja nii Iisrael kui ka kogu muu maailm on nende olukorras süüdi ning peab selle heastamiseks kõik kinni maksma.

Lisaks nõuavad nad, et kõik „Palestiina pagulased” peavad saama õiguse Iisraeli tagasi pöörduda. Umbes 700 000 isikut lahkus Iisraeli aladelt, kui 1948. aastal loodi Iisraeli riik. Täna on nendest saanud ligi 6 miljonit „pagulast”, kes nõuavad õigust asuda elama Iisraeli aladele. Nende inimeste vastuvõtt ja kodakondsuse andmine mõnes araabia riigis võtaks ka nende juhtidelt ära võimaluse neid jätkuvalt oma ideoloogia teenistuses kasutada.

Kas peaksime kristlastena üldse valima pooli sellises konfliktis või panustama rahuks mingil muul moel?

Kristlastena peaksime väga selgelt valima poole. Valik on ju Iisraeli riigi ja terroristliku organisatsiooni vahel. Selles konfliktis oli Iisrael kannatajaks ja on võidelnud oma kodanike eest. Hamas alustas sõda, mille alguses tulistas välja tuhandeid rakette Iisraeli tsiviilobjektide pihta ja saatis üle piiri tuhandeid võitlejaid, andes korralduse tappa kõige jõhkramal viisil kõik, kes ette jäävad. Seega peaksime tegema moraalselt õige valiku.

Kahjuks hukub igas sõjas ka neid, kes ei ole selles süüdi. See on äärmiselt kurb paratamatus. Võin kinnitada, et Iisrael on teinud rohkem kui ükski teine riik maailmas, vältimaks tsiviilisikute hukkamist. Teated Gaza hukkunutest tulevad otse seda valitsevalt terroristlikult organisatsioonilt Hamas. Nad ei erista oma sõnumites hukkunud terroriste ja tsiviilisikuid ning sellised sõnumid moonutavad selgelt tegelikkust.

Kristlastena peaksime suutma tõe vales eristada ja seisma tõe poolel. Isegi kui enamus on selle vastu. Lisaks Iisraeli toetamisele selles võitluses on meil ka Piiblis antud mandaat: „Paluge rahu Jeruusalemmale! Käigu hästi nende käsi, kes sind armastavad!” (Psalm 122:6). ●

Saatesoovitused:

tv7.ee/iisrael



Miriam Alster, Flash90

Enamik eestlasi ei tunne elavat Jumalat

SINU TOETUS AITAB SEDA MUUTA

TOETA TAEVAS TV7 MISSIOONI JÄTKAMIST!

PANGAÜLEKANDEGA

HELISTADES 900 1770

QR CODE

TAEVAS TV7 KRISTLIK ÜHING MTÜ

Swedbank: EE052200221048388411

Meie Isa palve kooslugemine

2024. aasta kevadel toimub Meie Isa palve kooslugemine, mil palvetatakse üheskoos üle terve riigi samal ajal. Igäüks on oodatud selle sündmusega liituma just seal, kus parasjagu viibib!

Miks see on oluline? Igäüks Eestimaal võiks teada Meie Isa palvet. Ei ole vahet, kas oled kristlane, agnostik või ateist. Meie Isa palve on kõigile ja igaks eluolukorraks, olgu selleks sünd, surm, laulatus, sünnipäev, rõõm või meelehärm! Seda võib palvetada iga päev, üksi või koos teistega, mõttes või kõva häälega – vahet pole.

Eesti riigi hümnis on sõnad: „Su üle Jumal valvaku, mu armas isamaa ...” Soovime ühiselt seista oma maa ja rahva eest, palvetades kõik koos. Me ei pea ootama, kuni jõuame kaevikutesse (seal palvetavad kõik), et siis seal paluda oma maa ja rahva eest: „Meie Isa, kes Sa oled taevas ...” Praegu on meie maal veel rahu aeg. Me kõik soovime, et rahu püsiks. See rahu ei ole ainult organisatsioonide ja ühenduste käes, vaid rahu on Jumala käes! Palume ühiselt, ühel meelel! Ühisel palvel on vägi – kui me koos palume Jeesuse õpetatud sõnadega, siis usume, et meie maa ja rahvas on hoitud.

Mis on Meie Isa palve?

Meie Isa palve on üks olulisemaid palveid, mida palvetatakse üle kogu maailma erinevates kristlikes kirikutes. Jeesus Kristus õpetas meile Meie Isa palve, kui Ta ütles: „Ja teie palvetage siis nõnda!” See palve aitab meil austada Jumalat, otsida Tema tahet, andeks anda ja andeks saada, luua ühendus kaasinimestega, väljendada meie igapäevaseid vajadusi ja hoiduda kurjast ja kiusatustest. Palve loob sügavama vaimse ühenduse Jumalaga ja kaasinimestega ning annab meile üleloomuliku väe muutuda ja Teda järgida.



Meie Isa, kes Sa oled taevas
Me teame, et oled meie Isa, kes meid on loonud.

Pühitsetud olgu Sinu nimi
Aita meil mõista Su nime pühadust.

Sinu riik tulgu
Ava meie silmad ja kõrvad, et mõistaksime, et Sinu riik on meie sees.

Sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nõnda ka maa peal
Aita meid, et oskaksime oma tahtmist Sinu omaga kooskõlla viia!

Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev
Anna meile avatud süda teiste inimeste ja nende vajaduste märkamiseks!

Ja anna meile andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele
Hoia meid isekusest ja aita meil kõigile andestada!

Ja ära saada meid kiusatusse, vaid päästa meid ära kurjast
Päästa meid kiusatusest teha pattu ning sellest, et meid ei asetataks raskesse või väljapääsmatusse olukorda. Kaitse meid kõige kurja eest!

Sest Sinu päralt on riik ja vägi ja au igavesti
Oled meidki kutsunud oma taevasesse riiki, et võiksime seal igavesti elada. Sa tahad meie kaduvuse vahetada igavese elu vastu. Oled andnud meilegi väe saada võitu kurjast ja armastada oma ligimesi! Me täname ja kiidame Sind!

Aamen!
Algkeeles tähendab see „jah, see on tõsi”, viidates, et öeldu on usaldusväärne ja kindel, see kinnitab, et kõike öeldut on mõeldud tõsiselt.

Rohkem infot leiad:
www.meieisapalve.ee
Meie Isa palve meeskond

28.03.2024 kell 11.45
vaatamisvõimalused:
Taevas TV7 telekanal,
mobiilirakendus, neti-TV
ja Youtube'i kanal.

IGATSED JUMALAT?

MEIE ISA, KES SA OLED TAEVAS!

Pühitsetud olgu sinu nimi!
Sinu riik tulgu,
sinu tahtmine sündigu
nagu taevas, nõnda ka maa peal!
Meie igapäevast leiba
anna meile tänapäev!
Ja anna meile andeks meie võlad,
nagu meiegi andeks anname
oma võlglastele!
Ja ära saada meid kiusatusse,
vaid päästa meid ära kurjast!
Sest sinu päralt on riik ja vägi
ja au igavesti. Aamen.

Kui jah, siis me ei pea seda kuidagi välja teenima, vaid võib paluda lihtsalt nii: „Jumal, ma tänan Sind, et mind armastad ja et Sul on parim plaan minu elu jaoks. Palun anna mulle andeks, et olen Sinust eemal olnud. Palun andesta kõik minu patud ja möödalaskmised. Tahan Sind tundma õppida ja palun, et Sina ise mind selles juhataksid. Aamen.”

Piiblist, Jumalast, Jeesusest ja Pühast Vaimust õpetavad kõik kristlikud kogudused.

Soovid rohkem Jumalast teada saada?

- ◆ Ära jää üksi, vaid otsi endale kristlik kogudus ja mine jumalateenistustele!
- ◆ Mine Alfa või leerikursusele, mis tutvustab kristluse põhitõdesid!
- ◆ Liitu mõne piiblikooliga!
- ◆ Osale tervikliku tervenemise teenistustel! Vaata rohkem: tervenemine.ee
- ◆ Tutvu TV7 rikkaliku programmiga: tv7.ee
- ◆ Uuri kristlikku kirjandust: pood.tv7.ee